

Izhaja vsa sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v "Narodni tiskarni", ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglašje in naročnino pa na upravnništvo "Gorice". Oglašje se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin, 2-krat po 10 vin, 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska "Narodna tiskarna" (odgov. J. Marušič).

Arnauti in macedonsko vprašanje.

Iz sultanove okolice prihajajo glasovi, da hoče sultan reforme, katere so mu predložene za solunski, kosovski in bitoljski vilajet izvesti v vseh evropsko-turških vilajetih. Po tem takem bi hotel sultan pokazati, da mu je res ležeče na tem, da bi prenehale jedenkrat za vselej pritožbe o turškem vladanju v evropskih pokrajinah. Francozki listi poročajo, da se je sultan v resnici obrnil do švicarske, švedske, holandske in belgijske vlade, da bi mu poslale častnikov, ki bi prevzeli poveljništvo pri novem reformiranem orožništvu v Macedoniji. Vrhovni nadzornik je pred nekaj dnevi prigovarjal arnautskim voditeljem ter jih skušal pridobiti za to, da bi Arnauti vzprejeli nove reforme dobrovoljno, ne da bi se jih moralo k temu prisiliti z močjo. Po dolgem prigovarjanju in žuganju, posrečilo se mu je bajé, pridobiti za to arnautske prvake in je o tem uspehu tudi koj obvestil porto. Ali istodobno zbralo se je v Peči okolo 6000 najuglednejših Arnautov iz Prizrena, Gjakovice, pečke okolice, Gagova, Gusinja, Plava, Malezije in Skadra, kateri so se zavezali pod prisego, da se hočejo na življenje in smrt boriti proti vsakemu poskusu izvršitve omenjenih reform.

O tem svojem sklepu so oni obvestili sultana in porto. Iz tega se da sklepati, da računajo Arnauti na pomoč svojega rojaka velikega vezirja Ferid paše, kateri ne bo kot Arnaut nikdar pripustil, da bi Bolgari, Srbi, Grki, židje in Rumuni postali enakopravni z dosedanjimi portinimi ljubljenci, namreč s Turki in Arnauti. Nekoliko se je pa res čuditi, da se s kojekoli strani tudi Arbanasom ne namigne, da bi se tudi oni na večjih shodih ne izjavili proti uvedbi reform. Na vsak način pa je očitno iz vsega tega, da je porti mnogo na tem ležeče, da bi svojih dosedanjih varvancev v turško-evropskih pokrajinah ne spreobrnili v svoje sovražnike. Ona je namreč že danes prepričana, da jih bode potrebovala nasproti Rusiji in Avstriji, ko bode ti zahtevali, da se izročene ji reforme v prilog kristjanom tudi v resnici izvedejo, ter da ne ostane samo le pri turških obljubah.

LISTEK.

Sokratov god.

Veseloigra. — Spisal Soški.

(Dalje.)

Drugi prizor.

Pindar. Kleon in prejšnji, razun Buljčka.

Pindar: (ima dolge lase kot pesnik; seže Sokratu v roko in mu vošči.)

Vše prišel spet godoven dan
Je k nam z olimpijskih višav,
Ko vošči, komur si le znan,
Ti vsak, da srečen bil bi, zdrav.
I nas prignal je sem tako
Priateljskega čustva klic,
Da te pozdravimo srčno
Ljubljence prvega modrice.
Se mnoga leta višnji Zen
Ohrani ti življenja cvet,
Ne zmajaj te vihar noben,
Da vodil še bi grški svet!

Kleon: (da Sokratu roko.) Voščim ti v obilnosti vsega, česar si želiš sam. Da bi se nadalje trudil raje za napredek naše države, nego za filozofično dilaškoceptvo.

Sokrat: (se klanja obema.) Lepa

Ali v noti, s katero sta skupno naša monarhija in Rusija izročili porti znane reformske načrte, opozarja se ista četudi na prav diplomatičen način, na Arnauts, kot prvi in glavni vzrok vsega zla v Macedoniji in v Stari Srbiji ter se jo opominja, da jih mora ukrotiti, ako hoče dokazati, da v resnici odkritosrečno misli na izvršitev reform. Z ozirom na to, da ni hotela do danes nobena država dati določnega odgovora na vprašanje, kaj nameravati storiti Avstrija in Rusija v slučaju, ako bi ne hotela Turčija izvesti predloženih ji reform, sodi se lahko, da so med državami dogovorjene namere take, da je bolje sedaj o njih molčati, ter da se jih drži prikrite do onega časa, kadar se bodo morale izvesti. Do danes ni še na priliko dementirana vest, da je pripravljen eden oddelek naše mornarice v Pulju na odhod v Sredozemsko morje in sicer v sredi meseca marca, da se tam snide z rusko eskadro, s katero bode skupno demonstrirala pred Solunom. Ta demonstracija pa ima namen dokazati porti, da se hoče pokazati Arnautom zobe, ako bi se siloma hoteli protiviti izvršitvi reform. In tako bi se lahko spremenilo macedonsko v arnautsko vprašanje, saj je prav za prav arnautizem pravi pravcati vzrok vseh macedonskih homatij. Arnauti postali so namreč zadnji čas preobjestni in ob enem jako nasilni, to pa zaradi tega, ker se je njih število zdatno pomnožilo in ker se je zaradi tega potisnil v Stari Srbiji v kot srbski življenj. Iz spisov, katere je objavil Vatroslav Jagić v "Neue Fr. Presse" o etnografskih razmerah Stare Srbije, je razvidno, da preti Srbom od strani Arnautov v Stari Srbiji večja nevarnost, nego pa od Bulgarov, čeravno je teh po številu več od Srbov in jih poleg tega tudi jako podpira eksarhat. Zaradi tega pa se tudi srbski kralj Aleksander in njegova vlada toliko ne ogrevata za avtonomijo v Macedoniji in Stari Srbiji, kjer sta prepričana, da bi od avtonomije največ koristi imeli Bolgari, Arnauti in Grki.

Dan za dnevom prihajajo zdaj poročila o spopadih med macedonskimi ustaškimi četami in med turškimi vojaki. Ali Turčija bo lahko brzdala te čete, dokler bodeti držali Bolgarija in Srbija Rusiji obljubljeno besedo, da hočeti mirno čakati izvedenja reform. Prava nevarnost za mir nastane torej še le tedaj, ako se

hvala, lepa hvala! — Filozofiji pa vsa čast. — No, sedaj pa le sedita k mizi, da se malo okrepčamo. (Vsi sedejo.)

Kleon: V imenu napredka in prosvete! (Prične jesti.)

Sokrat: V imenu svete filozofije! (Prične jesti.)

Pindar: O muza petja, ti boginja mila, Zabeli sok mi tega le kosila!

(Prične jesti.)

Kleon: (Sokratu.) Si-li kaj čul o volitvi novega župana? Stari Tetraeder gotovo propade. Stari občinski možje so vsi odstopili. Zarotili so se, da niti z mezincem ne ganejo, — smo že na krmilu. Stara šara v kot, ni več za rabo. —

Sokrat: Ni lepo o vas, da odvržete brez stvarnih vzrokov moža, ki je osivel v svoji službi in je mnogo dobrega naredil našemu mestu.

Kleon: (se smeje na vse grlo.) Ha... ha... Spadaš-li tudi ti k nazadnjaški bandi? Šment, misliš sem, da imaš

Arnauti, kakor so se zaprisegli, vzdignejo, ter bodo hoteli z orožjem v roki zaprečiti izvedbo reform. Zdaj je torej obrnjena vsa pozornost na Arnauts. Ali malo je upanja, da bi to divje ljudstvo hotelo mirovati, dokler ne pride do prelivanja krvi, po katerem oni takorekoč hrepene. Balkanske države se oborožujejo, da bodo pripravljene na vse slučaje in Rusija jim tega tudi ne brani, ker je prepričana, da bi bilo preneumno zahtevati pri takih razmerah, ko so njih interesi v največji nevarnosti, da bi držale roke križem in čakale, da bi jim pečeni golobi sami leteli v usta. Rusija kliče balkanskim državam samo, da mirno čakajo na uspeh njenih poskusenj, na ta način pomagati zatiranim bratom v turško-evropskih pokrajinah. Koj ko se pokaže, da ni nič pomagala poskušnja z reformami, da ni nič pomagala potrpežljivost, ter da so bili brezuspešni tudi vsi diplomatični napor, koj torej, ko bode na tak način dokazano, da se ne da več odlašati likvidacija turškega vladovanja v Evropi, pustila bode Rusija balkanskim državam proste roke, da se potem z orožjem doseže to, kar se ni moglo drugače doseči. Vse pa kaže, da bode ravno divjanje Arnautov pospešilo te neizogibne dogodke na Balkanu.

Dopisi.

Z dežele. — (Konec.) Ko nadalje pravite, da mi dobro vemo, da j slovensko učiteljstvo verno, var mo odkrito povedati, da smo to zvedeli šele iz vašega "Odgovora II." Učiteljstvo verno — hm! — no — transeat — so pa tudi učitelji verni?? Ali je pri vas vže kdo veren, ako ne zabavlja javno črez cerkev, ker ve, "da bi ga zadela huda kazen, ako bi le zimil proti veri?" Ali sta bila verna ona dva junaka učitelja, ki sta pred leti, menda v "Slov. Narodu" pozivljala uredništvo istega lista, naj imenoma navede one gg. učitelje, ki so se udeležili duhovnih vaj, da bi jih postavila na sramotni oder, češ, "poznati treba take — može!?" Ali je vam veren učitelj, ki prepove šolskim otrokom pozdrav: "Hvaljen bodi J. K.?" Ali imate vi za vernega učitelja, ki gre mogoče kedaj v cerkev zadnje dni meseca, ko vže drugam ne more radi pajčevine v žepu?! Pa dovolj! Saj sami priznavate, "da niste jednako pobožni"; da, celo v nasprotju svoji prejšnji splošni trditvi o vernosti slov. učiteljstva koncedirate celo možnost, da bi bil kje kak (!) učitelj ateist, kar pa

vendar več politične soli v glavi. Kaj hočeš neki pričakovati od one sive zime, od onih peterih brk? Človek mora z napredkom naprej, Omika, napredek, časovne razmere morajo biti pravemu politiku vodilne zvezde. —

Pindar: (Globoko zamišljen. Z eno roko podpira glavo, v drugi ima pa vilice, drsa po mizi, kakor bi pisal.)

Sokrat: Ha, — prave zvezde! — Kakor da bi se dal kdo veččam za nos voditi. — Da so časovne razmere čisto zavožene in neumne, priznaš tudi ti, ne-li?

Kleon: (Nerad.) Seveda.

Sokrat: Neumen je pa tudi, kdor se da neumnemu voditi. Ka-li ne?

Kleon: Hm, — skoraj. —

Sokrat: (smeje.) Torej glej, da ne naredi tudi tebe časovne razmere neumnega. Ne letaj za veččami, da ne zagaziš v močvirje...

Ksantipa: (prinese vina na mizo in napolni Kleonov in Sokratov kozarec; potem hoče iti okoli mize, da

po vašem mnenju ni nič "famoznega". Seveda bi se dalo o tem predmetu še marsikaj pisati; a za sedaj tega nečemo, dokler nam ne daste definicije svoje "vere"; ker nečemo, da bi mogoče krivico delali kakemu "vernemu" učitelju!

Toda — in cauda venenum — najhujše šele pride! Zdaj smo pa po tleh, ker ste regimentno dokazali, da smo "kavci" nasprotni vsaki omiki in izobrazbi. In s čem? In no! z "nekim dragim, kar nam menda najmanj ugaja; namreč, odkod dež, sneg, toča, grom, blisk; kakšne so naravne sile in postave itd." Priznavamo, tukaj si ne upamo več naprej! Kajti ako naše napredno učiteljstvo blekne tako prismodarijo, ali je še mogoča resna polemika!? Poznate li zgodovino? Povejte nam torej, iz katerega tabora so bili oni možje, ki so nam takorekoč razkrili naravne skrivnosti? Kje imate vi družbo, ki bi toliko storila za ljudsko izobrazbo kakor "klerikalna" družba sv. Mohora? "Kaj ne, prijatelji, da vas prav dobro poznamo", bolj kakor se poznate sami sebe.

Tudi s svojo pedagogiko in metodiko nam prav nič ne impomirate; saj se z drugim ne morate ponašati. Pokažite nam častna priznanja za vaše uspehe v šoli, in potem — respekt pred vami. Ako želite, vam objavimo mi tri častna priznanja katere sta dobila od šolske oblasti v pol leta dva duhovnika-učitelja "za neumorno in uspešno delovanje na šoli za silo", dasi nista študirala v Kopru in pedagogike in metodike. Potem boste vsaj uvideli in se prepričali, da tudi tam, kjer duhovniki poučujejo kakor pomožni učitelji, se otroci nauče čitati, pisati in še marsikaj drugega.

Sicer pa, gospoda! nižje kakor "Prilist" je vaše delovanje v šoli cenila "Soča", ko je dobesedno pisala: "Ako bi klerikalci dobili šolo v roko, ne bi otroci znali niti za silo več pisati in brati". Ali vam "Soča" ni s temi besedami dovolj jasno, dasi indirektno, povedala, da otroci, katere poučujete vi, ki ste študirali pedagogiko in metodiko, znajo sedaj komaj za silo brati in pisati!?

Sklenem torej z vašimi besedami! Gospodje učitelji! bodite prepričani, da duhovščina ne želi boja z vami, marveč miru in složnega delovanja. Tega želi z versko-nravnega in narodnega stališča. Saj duhovščina ve, da ti boji ne koristijo nikomur, marveč marsikomu škodujejo. — Mi se borimo za pravico in resnico, zato je Bog z nami.

Iz šempaske županije. — (Neka j o našej pošti.) Kakor po več krajih, ni tudi pri nas na pošti vse tako, kakor bi moralo biti. Zato se pa čutimo tudi mi prisiljeni k pritožbam. S prvim marcem so dobili namreč vsi poštni ekspeditori

bi napolnila še Pindarjev kozarec.)

Pindar: (meneč, da je njegov kozarec vže poln, vstane, da bi napil.)

Kar je kapljic v čaši tej,

(Dvigne kozarec.)

Toliko Zen let prištel

K našim, da živeli bi,

Pili, jeli, peli bi

Mnogo let in mnogo dnij,

Kakor ureh v mlaki zna:

Kvika-kvaka-kva-kva-kva —

Kleon: Šmentrano malo nam privoščiš, boter. Ali ne vidiš, da nimaš niti kapljice vina v kozarcu?

Sokrat: (se krohota.) Ha... ha... ha... kvika-kvaka-kva-kva-kva... (Izprazni kozarec do dna.)

Pindar: (Mirno in resno.)

Človek, človek, šibka stvar,

Le smejati se nikar...

(Nastavi kozarec, da mu Ksantipa nalije, potem napije.)

Ker sem poprej se zmotil bil,

Da smeh se vas je lotil bil;

Napijam zdaj iz nova spet

Na mnogo, mnogo srečnih let! —

In ko prišepa blede smrt

oziroma ekspeditorice odlok, vsled katerega imajo nedelje in praznike proste, kar pa ni umestno posebno pa na kmetih ne. Za kmeta je, namreč najprimernejše, ako zamore opravljati nekatera opravila, med temi tudi ona pri pošti, ob nedeljah, ko se sploh na polju nič ne dela. Sicer se seveda ne more nobenega postarja siliti, da bi tudi v izven uradnih ur strane posluževal, čeravno to rad poseben na deželi vsakdo stori, ako ima le količkaj sočutja do našega kmetijskega ljudstva. Pri nas se pa prav pogostoma dogaja, da ljudje niti ob uradnih urah ne najdejo v uradu ekspeditorice. Zgodi se celo, da morajo stranke semtertje zaradi tega iti domov, ne da bi kaj opravile, kajti naša ekspeditorica ima sploh kaj čudne pojme o uradnih urah. Če torej drugače ne, mislimo mi, morala bi biti ona pa vsaj ob uradnih urah doma. Prigodi se pa večkrat, da ostajajo razne poštno pošiljke celo po osem dni na pošti. Tako je dobil tudi pisec teh vrst neko pošiljatev osem dni pozneje, kakor je prišla v Sempas. In kje je bila? Nikjer drugje nego na pošti. Zakaj pa, ne vem. Našoj g. ekspeditorici se tudi ne ljubi hoditi h poštenu vozu (odkar je prišla v Sempas, morda še ni bila pri poštenu vozu) in tako se večkrat prigodi, da pelje poštni voz razne pošiljke naprej, do Postojne, radi tega dobijo naslovljenci pošiljke gotovo pozneje. Sveta dolžnost vsakega poštnega opravilatelja oziroma opravilateljice pa je, da vidi kaj pripelje in kaj odpelje pošti voz, kajti ako se dogodi kakšna krivica, je le uradnik odgovoren. Sicer pa zahtevamo od naše poštne ekspeditorice, da se tukaj navedeni nedostatk odpravijo, drugače se obrnemo do poštne direkcije. Razun tega, pa ji še svetujemo, da se preveč ne spodtika nad „klerikalno stranko“ in tudi nad temi „farji“, kakor jih ona imenuje. To priobčujem le na splošno željo ljudstva.

Politični pregled.

Državni zbor.

Ta teden se je bavila poslanska zbornica s prvim branjem državnega proračuna in je to razpravo včeraj končala. Natančneje o nji spregovorimo kaj prihodnjič. Državni proračun odkazal se je odseku. V torek pride na vrsto prvo branje nagodbe z ogrsko. Državni zbor zboroval bode pred Velikonočjo do 3. aprila, potem imel bode pa počitnice, ki bodo trajale do 21. aprila. V tem času zborovali bodo baje nekateri deželni zbori.

Manifestacija slovanske vzajemnosti.

Smrt velikega Čeha Frana Ladislava Riegra, je zbrala v Pragi zastopnike vseh avstrijskih slovanskih narodnosti. Praško mesto je ob ti priliki povabilo na zajutrek parlamentarce, ki so zastopali pri pogrebu razna slovanska plemena. Pri tem zajutreku pa so povabljeni v svojih govorih izražali vsi željo, po slovanski vzajemnosti, željo namreč, katero je vedno tako vroče gojil pokojni dr. Rieger in za katero je tudi vedno deloval. Med drugimi rekel je poslanec Spincič to-le: Povod, ki nas je privedel v Prago je bil sicer žalosten ali tu smo gledali orjaško delo, ki je je izvršil veliki mož, ki je bil iskreno češčem tudi od družih Slovanov. Mi smo bili priče vellespoštovanja, ki je hrani češki narod svojim velikim možem, mi smo videli, kako naši ljubi češki bratje znajo ohranjati naše slovanske odnose. In tu se v nas giblje želja, da bi češki narod tudi v bodoče delal v duhu Riegrovem, da bi napredoval v svojem razvoju in uspešno stopal na čelu drugim slovanskim ple-

menom. Malorus Pihuljak pa je rekel: Prevzetod slovanske vzajemnosti, postavlja se češki narod na čelo v boju za svobodo, za osvobodjenje iz verig... Vse delo (Riegrovo) se je prenašalo na druga slovanska plemena. Rieger ni samo vaš, Rieger je od vseh slovanskih plemen. In tako in jednako govorili so vsi drugi slovanski gostje zbrani pri zajutreku, na kateri jih je povabilo praško mesto. Mi pa dostavljamo: Bog daj, da bi te želje po vzajemnosti avstrijskih Slovanov že skoro jedenkrat postale kri in meso.

Posebni carinski odsek.

Poleg nagodbenege odseka se izvoli tudi poseben carinski odsek, ki bo štel 48 članov. Člani carinskega odseka pa ne smejo biti ob enem tudi člani nagodbene odseka, tako da bodeta na ta način lahko v istem času delovala oba odseka.

Trierski škof Korum in vlada.

Minule dni je v Nemčiji, posebno pa v berlinskih vladnih krogih, vzbujala mnogo krika afera mej trierskim škofom in berlinsko vlado, ki je pa sedaj povoljno rešena z zmago katoličanov. Zadeva je bila taka: V Trieru je namreč državna nekonzesionalna višja deklška šola, na kateri pa vladajo v verskem oziru take razmere, da žalijo verski čut vsakega katolika. Višja duhovska oblast je zadevo preiskala in končni uspeh je bil ta, da je škof Korum v posebnem pastirskem listu pozval katoliške stariše, naj svojih otrok več ne pošiljajo v to šolo, ako hočejo ostati zvesti svoji cerkvi. Nato je pa završalo v vseh protestantskih in liberalnih krogih in v obliki interpelacije je prišla zadeva pred parlament. Vlada je pričela daljše preiskave, nemški poslanik v Vatikanu je moral posegati vmes. Konec afele pa ni tak, kakoršnega si so želeli nasprotniki katoliške cerkve, marveč škof je preklical svoje besede še-le tedaj, ko je dobil zagotovilo, da bo vlada v polni meri ustregla zahtevam katoličanov v tem šolskem vprašanju.

Dogodki v Macedoniji.

Angleški listi poročajo, da je 50 000 Macedoncev že pripravljenih na boj. Turška armada se mobilizira ter pripravlja na veliko vojsko. Te dni je turško vojno ministerstvo odločilo, da se tretji voj v Monastiru pomnoži za 25.000 turških vojakov iz Male Azije. Ob enem je zopet prišel na vodstvo orientne železnice ukaz, naj ima vse pripravljeno za vožnjo vojaštva iz Carigrada v Solun in Monastir. Tudi za vojaško službo sposobni Arnavti so bili poklicani v službo k svojim vojaškim poveljstvom. Poroča se tudi, da je Rusija obljubila Bolgariji, da pošlje v Bolgarijo 100.000 mož, ako bi se hotela kaka tuja država umešavati v balkanske zadeve.

Rusija in turški sultan.

Ruski notranji minister prepoveduje s posebnim odlokom ruskemu časopisju napade na turško vlado in sultana.

Volitve v španjski generalni svet.

Te dni so se vršile na Španjskem volitve v generalni svet, pri katerih so zmagali z veliko večino vladni kandidati.

Angleška grozodejstva v državi Kongo.

V Londonu sta v minulih dneh izšli dve občo pozornost vzbujajoči brošuri. Avtorja sta pisatelja Morel in Fox Burne. Če je le trohica resnice na tem, kar je objavljenega v teh brošurah, se kaže, da bodo napravili iz Kongo pravo razbojniško jamo. Ondi se nahaja le 2346 belokožcev, toda ti brezobzirno nadvladujejo domačine. Sila, ki jo rabijo pri tem svojem delovanju, je bič in, — zdi se skoro neverjetno — armada ljudozrcev, ki jih

navaajajo naravnost h kanibalizmu. Angleži so organizirali armado 15000 črncev, mej katerimi so tisoči ljudozrcev, ki se žive od trupel padlih „sovražnikov“, t. j. onih, ki pohlepni kramarjem ne odračunajo dovolj kavčuka. Od vsake žrtve morajo poslati svojim vrhovnim poveljnikom desno roko. Na ta način so angleški kulturonošci uvedli kanibalizem celo tam, kjer ga ni bilo doslej. Da se na ta način rapidno manjša število prebivalstva, je umevno. Burne pozivlja velesile, naj store svojo dolžnost. Mogoče je, da bodo angleška sodišča pozvala oba avtorja na odgovor in tekem razprave se mogoče spravijo na svetlo še kake druge zanimivosti.

Domače in razne novice.

Imenovanja. — Za avskultante na Primorskem so bili imenovani pravni vežbenici gg Ivan Grusovin, Hermann Vatrek, Peter Cink in Anton Petronio. V davčni službi pa je bil imenovan davčni kontrolor Alojzij Sellak za davkarja. Za davčnega kontrolorja pa sta bila imenovana davčna oficijala gg. Anton Furlani in Josip Susanj. Davčni kontrolor g. Rihard Dalla Zonka in davčni pristav g. Attilij Diminič sta bila imenovana za davčna oficijala. Za davčnega pristava je bil imenovan davčni preklant g. Josip Ranzatto.

Umrl je pri sv. Ivanu pri Trstu tamošnji kapelan č. g. Ivan Zupančič rojen 15. julija 1867 na Jami na Kranjskem. Bil je zvest sin svojega naroda. Naj v miru počiva!

Nevarno obolel je v Ljubljani ravnatelj državne gimnazije v gospod Senekvič.

Našli so v sredo zjutraj v tivol-skem gozdu pri Ljubljani upokojenega kurata Ivana Mavriča. Nesrečnež se je ustrelil v sence. V sled srčne bolezni je bolehal že leta in leta, iskal je po raznih krajih olajšave. Zadnje mesece ni skoro nič več spal. Ta slabost mu je omračila duh, da si je tako žalostno prestrigel nit življenja. Pokojnik je služboval do l. 1874 v tržaški škofiji, potem pa v ljubljanski, kjer je bil slednjič imenovan za kurata na Ustji. L. 1895 pa je bil na lastno prošnjo upokojen.

Za „Šolski Dom“ so plačali mesečnino za februar gospodarje: prof. V. Bežek 2 K, dež. posl. Leopold Bolko 10 K, prof. J. Čebular 2 K, okrajni š. nadzornik Fr. Finžger 4 K, sodni tajnik J. Fon 2 K, sodni svetnik M. Gabrijelčič 2 K, J—k A. 2 K, notar J. Kavčič 2 K, katehet Al. Kovačič 2 K, odvetn. koncipijent Srečo Kovačič 2 K, knezonadškofijski kaplan J. Ličan 3 K, vadnični učitelj I. Mercina 2 K, prof. G. Novak 2 K, asistent dr. A. N. Papež 2 K, stolni vikar dr. And. Pavlica 5 K, kavarnar Filip Pečenko 3 K, računski višji svetnik I. Pirjevec 2 K, vodja Svitoslav Premrov 2 K, prof. I. Gvaiz 2 K, prof. A. Šantl 5 K, vodja Fr. Setničar 2 K, vadnični učitelj Fr. Sivec 2 K, katehet A. Tabaj 2 K, notarski koncipijent Ferd. Terkuč 2 K, trgovec J. Zornik 2 K, prof. F. Žnidaršič (za 3 mesece) 6 K, krojaški mojster Fr. Čufer 2 K.

Upravništvo je prejelo: Preč. g. Andrej Žnidarčič 6 K namesto ustopnine k koncertu Slavijanske.

Srečna hvala!

Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda pripravlja spet jako lepo besedo za letošnjo postno dobo. Od nje napro-

šene, združile so se raznovrstne delavne moči, da vprizorijo v nedeljo 22. t. m. spevoigro „Pepelka“, sestavljeno iz ženskega petja v zboru in v samospelih, ter živih podob, opremljenih s deklamacijo. S tem se nam obeta krasen večer, in zanašati se smemo na njega izvrstno uspevanje tem bolj, ker so vse vloge v onih rokah, kojih spretnost se je že poprejšnjkrat tako izvrstno ponesla.

Barabski napad „Soče“ na dr. Rojica. — Ker ne more „Sočin“ falot ovreči niti pičice onega, kar je dr. Rojic v svojo obran povedal pri porotni obravnavi, katero mu je natvezel dr. Tuma, zaganja se v zadnji številki v osebo dr. Rojica tako nesramno, tako podlo, tako tolovajsko, da ne bi se bilo čuditi, ako bi kdo mislil, da dela to sam svojega tasta vredni zet. Ker je dr. Rojic, prisiljen po dr. Tumovi tožbi, dokazal, da je dr. Tuma pisal neresnico, ko je trdil da je bil odpuščen iz učiteljske službe zaradi agitacije za narodnega kandidata Obrezo proti nemškutarskemu kandidatu dr. Deu-u ter da je bil dr. Tuma v resnici zaradi tega odpuščen, ker se je vnmel za republikanska načela, imenuje omenjeni falot dr. Rojica denuncijanta. Zato torej, ker hočejo ljudje svet slepiti z neresničnostimi, da bi pobili svoje politične nasprotnike, a jim ti, prisiljeni po takim izzivanju, dokažejo neresničnost njih trditve, zato so ti politični nasprotniki denuncijanti. Tako narivanje morejo imeti le taki ljudje, kot je omenjeni falot, ljudje, ki so se že v sto in sto slučajih brez vsakega povoda izkazali kot podle ovađuhe in obrekovalce iz zgolj dobičkoželjnosti in škodoželjnosti. Ako misli nadalje označiti falot, da je v stanu dr. Rojica zadeti le najmanjša kapljica njegove smradljive gnojnice, se močno vara, kajti ona vsa odleti le nanj in na njegovega zaščitenca. Ako falot pravi, da ne marajo za dr. Rojica ne „kavci“ ne „liberalci“, bodi mu povedano, da so dr. Rojica kot zdravnika in kot politika visoko čislali in čislajo „kavci“ in „liberalci“, in da sta ga posebno kot zdravnika visoko čislala dr. Tuma in lastnik „Soče“, posebno pa slednji, ko je dr. Rojic njegovega brata dolgo zastoj zdravil, kakor je zastoj zdravil sto in sto drugih dijakov in ubogih ljudi, ko je z vso skrbjo zdravil rajno gospo Rozino in njegovo sedanjoo gospo soprogo. Če sta zdaj drugega mnenja o dr. Rojicu zato, ker ni hotel trobiti v njiju rog in ker jim je hrbet obrnil koj, ko je spoznal njih pogubonosno počenjanje za naše slovensko ljudstvo, je to le dokaz, kako znata preminjati svoje nazore o možeh, ki se ne vjemajo več z njunimi „plemenitimi“ napori. Prepričani smo, da se „Sočina“ pisava studi vsakemu poštemu človeku, ter da vzbuja pri njem le še večje spoštovanje do dr. Rojica, posebno ko v, da izhaja taka pisava iz peresa moralne pokveke, ki ni vredna, da bi dr. Rojicu polizala s čevljev prah, kamo-li da bi mu odvezala jermene.

Kdor zna pazna. Vse za „liberalna“ načela, namreč za svitile kronice. — „Soča“ je priobčila v svoji 19. št. dopis iz Kobarida, ki se tako-le glasi: „Že čez leden dnij se nahaja v našem trgu, in sicer v prostorih gosp. A. Juretič-a, po domače Fedrig, zaloga Singer-jevih šivalnih strojev, s katerimi se zamore ne samo šivati temveč tudi krpati. Zastopstvo dotične trdve je ustanovilo tukaj brezplačen poduk za krpanje, tako da je dotičnim reflektantijam, katere se hočejo z omenjenim strojem naučiti krpati, dana lepa prilika se tega prisvojiti“.

Sokrat: Ker si se vže tako trdo na osla vsedel, povem ti tudi jaz odkritosrčno povem, da bi bil raje največji osel, nego politik.

Kleon: Kako to?!

Sokrat: Osel gre le enkrat na led; politik si pa stokrat na političnem drsališču nos pobije, a vendar se ne umakne...

Kleon: (gleda skozi okno, kakor da ni poslušal Sokrata.) Veš kaj, boter! Solnce je vže nizko. Čas je, da se poslovimo za danes. Nocoj imamo še stanek radi volitev. — Oprosti torej! Politične stvari zahtevajo točnost in hitrost.

Sokrat: (Ironično.) Eh, seveda, seveda! —

Kleon: (prime Pindarja za rame.) No, ali greš tudi ti sedaj?

Pindar: (pogleda kakor v polsnu okrog sebe.) Kaj? — Kam?

Kleon: Ali greva skupaj domov?

Pindar: O, zakaj ne! — Seveda.

(Dalje pride.)

Ter hramček vinski bo zaprt,
Naj Karon z nami povesla
V jezero, polno nektarja.

(Vsi trejjo in izpraznijo kozarce v dušku)

Kleon: Živel cvet našega Parnasa! — (Proti občinstvu.) Kako ga vleče! — V svojih pesmih pa na vse pretege hvali in obožava vodo. —

Sokrat: Hej, boter, ali ne veš? — Vojsko hvali, mir pa išči!

Kleon: (Sokratu.) Ne zameri, vi filozofi in pesniki ste sami čudakoviči. Govorite eno, mislite drugo, delate tretje ali pa nič. Vže rajni Diogen je bil tak posebež in original. Hvalil je zmernost, opoldne je z lučjo ljudi iskal; skrivaje pa je kure kradel gospodinjam in jih pekel v svojem sodu.

Sokrat: (Odločno.) To je obrekovanje, to so kvante. Očane Diogen je bil pameten mož, to stoji kakor pribito. Da bi bil on kedaj kure kradel, to je proti glavnim načelom njegove filozofije, zato ni resnično.

Kleon: Stara prototipka mi je

sama pripovedovala, kako ga je nekega jutra z loparjem zalovila od kurnika, ko je ravno pitanege kapuna za rep vlekel. To je žalosten faktum!

Sokrat: No, lep politik, ki se naslanja na fakte, ki mu jih stare copernice natvezijo!

Kleon: Ali naj se naslanjam pa na take fantaste, kakoršni ste pesniki in filozofi?

Sokrat: Ali naj se pa morda mi opiramo na vas, politične kameleone, ki z mavrico svojih fraz ljudstvu mir obetate, a mu mej tem kri puščate? —

Pindar: (Zopet zamišljen. Ne pije, ne je. Neprenehoma drsa z vilicami po mizi. Od časa do časa vzame ščipek duhana iz tobaknice, ki je pred njim na mizi. Poln kozarec vina preobrne, a niti ne opazi, da mu teče vino po obleki.)

Kleon: Reci, kar hočeš: filozofi ste največji čudaki.

Sokrat: No, pa bodimo. Nam se vsaj kdo čudi, vam pa nikdo ne, ker ste

le kakor enodnevnne muhe. — Nekaj pa je, kar nas druži, in to je vinska kapljica. Ne-li?

Kleon: Prav imaš. — To si zinil, kakor Solon.

Ksantipa: (prinese pečenih jabolk, da bi je devali v vino.)

Kleon: Meduza naj me pogleda, Tipka, ako nisi te pogodila! (Dene jabelko v kozarec. Istotako Sokrat)

Pindar: (dene v svoji razmišljivosti mesto jabelka v kozarec odprto tobaknico. Duhan se zmeša z vinom v rujav močnik.)

Kleon: (Sokratu.) Tiho, da ne zapazi. Opomnimo ga vže pozneje.

Sokrat: (Precej glasno.) Tudi bomehal!

Kleon: Odkritosrčno ti povem: raje bi bil osel, nego pesnik. —

Sokrat: (Zbadljivo.) Saj je tudi osel pesnik; a njegova lira ima samo dve struni. —

Kleon: To je zopet nekaj iz oslozofije. —

V svoji 20. številki pa je jezopet priobčala dopis iz goriške okolice, v katerem pravi, da je krožil po goriških časopisih (sic!) dopis iz Kobarida, ki priporoča Singerjeve šivalne stroje ter dela reklamo za nje. V tem dopisu, namreč iz goriške okolice, pa obrača hrbet „Soča“ Singerjevimi šivalnim strojem, opozarjajoč svoje čitatelje na one, katere prodaja v Gorici t. i. Saunig & Dekleva. Ali ni to imenitno, posebno pa opazka, „da je krožila vest po goriških časopisih“. Kaj, morebiti po farovski in ne v „Soči“ in „Primorcu“? Sicer kaj je pa „Soči“ mari za to, kar ji kdo piše? „Soča“ je „liberalen“ list in se drži trdno svojih načel, da morajo biti predali lista vsem odprti, naj priporočajo kar jim drago. „Soča“ je javen mlin, ki vzprejema vsako meljo. Nji ni na drugem ležeče nego le na tem, da si pridržijo pri melji obilno merico. V tem slučaju je „Soča“ dobila najprej dobro plačilo za dopis iz Kobarida, potem pa za onega iz goriške okolice. — „Soča“ vzprejme proti plačilu vse, kajti nji ni na osebah nič ležeče, ampak nji je ležeče le na načelih, posebno pa na onem načelu, zaradi katerega je bila že tolikrat zaplenjena, namreč na načelu: Svoji k svojim. Kdor ni tega do zdaj verjel, in mu niso zadostovale Leberzove užigalice, prepričal se je o tem lahko zopet zdaj, ko je čital v nji zgoraj omenjena dva dopisa. Sicer pa je postala „Soča“ zadnji čas velika „liberalna“ filozofinja. Zakaj bi pač zarudela, ako v sredo — ne zastoj — to graja, kar je v soboto proti plačilu priporočala. Ona si misli namreč: „mundus vult decipi, ergo decipiat“, to je po domače: ko že hoče iti svet pod zlo, pa naj gre. Vsakdo, ki skuša svet ovirati, da bi ne šel pod zlo, dela proti prosti volji sveta, zato je tak človek nazadnjak. Ker se pa drži „Soča“ le načel in so njena načela „liberalna“, ne sme ona ovirati ljudi, ki hočejo iti pod zlo, ker bi bilo to „neliberalno“ in bi „Soča“ na ta način grešila proti svojim načelom. Pa ne samo ovirati ne sme „Soča“ ljudi, ki hočejo iti pod zlo, marveč še podpirati jih mora v ti njihovi nakani, ker podpira s tem prostovoljnost in dela torej za „liberalizem“, katerega vedno tako visoko vihti. Če pa „Soča“ pri tem kaj zasluži, kdo ji bode zameril, saj je vsak delavec vreden svoje plače.

Goriški mestni svet. — Ker ni goriški mestni svet v petek rešil vseh točk dnevnega reda, nadaljeval je svoje seje v soboto in ponedeljek. Kakor smo zadnjič poročali, je staval starišina dr. Faidutti v petkovi seji predlog, naj bi mestni svet čestital sv. Očetu papežu ob priliki njegovega jubileja. Ker pa ni bil predlog dovolj podprt, se ni o njem niti razpravljalo. V soboto pa je prišel k seji tudi mestni starišina Zoratti, ki je staval isti predlog, kakoršnega je staval v poprejšnji seji dr. Faidutti. Župan dr. Venuti se je nekoliko otresal, češ, da v smislu mestnega statuta ne more postaviti tega predloga na dnevni red te seje. Dr. Faidutti predlagal je isto, kar je predlagal starišina Zoratti. Konečno je izjavil župan, naj vloži dr. Faidutti pri županu formalni predlog, katerega postavi župan na dnevni red jedne prihodnjih sej. V ti seji je mestni svet pooblastil župana, da sklene z upravo uršulinskega samostana pogodbo, vsled katere bi uršulinski samostan mestni upravi odstopil del svojega vrta, nahajajoči se tik prehoda Edling, za določeno ceno in proti temu, da dovoli mestna uprava uršulinskemu samostanu, da sme zagraditi oni prostor, ki se nahaja pred samostansko cerkvijo. Mestna uprava porabi to, namreč oni del vrta, katerega ji odstopi uršulinski samostan, za razširjenje deške ljudske šole, nahajajoče se v prehodu Edling. V ti seji se je dovolil tudi znesek 1300 K za napravu mostiča čez potok Koenj na Grčini, to je, namreč tam, kjer je pod Kornjem izpeljan mestni vodovod in kjer je bila poprej neka vrv, katero je povodenj odnesla že pred par leti. Dolgo so študirali mestni očetje predno so se odločili zato tako malo, a tako nujno potrebno delo. So pač slovenski kronberški kmetje, katerim bode prihajalo to delo v največjo korist. Mestni svet je tudi sklenil, da se izkoplje in odstrani osem dreves nahajajočih se pred palačo grofa Strassoldo na trgu starega sv. Antona. V ponedeljkovi seji pa je prišlo do hudih rekriminacij v zadevi naprave električne razsvetljave in pa zaradi tega, ker ni mestna uprava vzela v lastno rezižo plinove razsvetljave. Navzoči starišine so priznavali, da je mestno starišinstvo vstrelilo velikega kozla s pogodbo, katero je pred par leti sklenilo z dunajsko plinarno družbo „Gas-Industrie-Gesellschaft“. Onih starišin pa, ki so pogodbo pred par leti predlagali in zagovarjali, ni bilo pri seji, a glavni zagovorniki te pogodbe, med njimi dr. Ivan Luzzatto, so pa pravočasno položili svoje glasove.

Način, kako so se prisotni mestni očetje izgovarjali drug na drugega, bil je tako ganljiv, da se je moralo občinstvo na galerije smijati.

Izpred sodišča. — Te dni je bil obsojen na sedem mesecev ječe 21 letni Josip Humar iz Bat, ker je s kamnom nevarno ranil Andreja Madona.

Na dva meseca težke ječe z dvema postoma in s trdim ležiščem je bil pa obsojen 42 letni Ivan Žižmond zaradi zločina proti pravosti.

Zaradi tatvine pa sta bila obsojena 15 letna Lapanja Just in Medved Just iz Šebrelj in sicer prvi na 6 tednov in drugi pa na 4 tedne ječe. Zgodaj sta začela.

Podražanje kublje v tovarni v Stračicah. — Nek delavec nam poroča, da je vodstvo tovarne podražilo kosilo v kuhinji, ki je last tovarne. Zaradi tega vlada med delavstvom nevolja, katere je popolnoma opravičena, ako se oziramo na to, kako se protivi vodstvo tovarne za zvišanje delavskih plač.

Odnesele je pete neki Deles Anton iz Postojne, ko je osleparil krčmarico Terezijo Petrečič pri Soči za 11 kron. Modreša Ivana iz Kožbana za 3 K in ko je odnesel svojemu tovarišu Justu Zalelu par čevljev.

Poštna nabiralnica se je ustanovila v Branciji pri Rokcu. Ta poštna nabiralnica je v zvezi s poštanim uradom v Stanjelu. Pisma se odnašajo in donesajo štirikrat na teden: v ponedeljek, sredo, četrtek in soboto.

Oznaniło. — Ravnikar je izšlo novo delo: „Ave Regina coelorum“. Šmarinčne pesmi za moške (tudi ženske) glasove. Uglasbil Danilo Fajgelj, op. 263. Z dovoljenjem in toplim priporočilom preč. kn. nadš. ordinarijata v Gorici, dne 23. jan. 1903, br. 138. Cena 1 K. V Ljubljani. Založil skladatelj. Tisk I. Blasnika naslednikov. 1903.

Zvezki se naročujejo pri skladatelju v Gorici, Gosposka ulica št. 14. Iz partiturne zamore se pevati najbolj konstantno zato, ker pevci lahko sledijo harmonični masi; ob enem pa se s tem prihrani trudapolno odpisovanje glasov. Zato pa naj se naročuje toliko zvezkov, kolikor je pevcev.

Predsedništvo „Sadjarskega in vin. društva v Kanalu“ je odredilo občni zbor na 19. t. m. Ker bo pa imel ravno ta dan potovalni učitelj za kmetijstvo g. Anton Srekelj kmetijski šod v Kanalu, zato se odloži napovedani občni zbor, in se vabi zavedne kmetovalce kanalskega okraja, da se v velikem številu udeležijo podučnega kmetijskega shoda.

Nesreča. — 35 letni Ivan Pahor je delal v nekem kamnolomu v Nabrežini. Te dni mu je padel na desno nogo velik kamen, ter mu jo je zmastil. Prepeljali so ga v tukajšnjo bolnišnico.

Druga železnična zveza s Trstom. — Na Dunaju izhajajoči list „Zeit“ poroča, da je železniškemu ministerstvu ležeče na tem, da se druga železnična zveza s Trstom prej ko prej izvede. Pripravljavna dela za črto med Podbrdom in Gorico so baje že dovršena in se bode delo oddalo v najkrajšem času. Tudi gledé proge med Gorico in Trstom vkrenilo se je vse potrebno, da se izdela tudi ta proga do konca leta 1905. Ob enem se dela tudi na to, da se izvrše o pravem času tudi vsa dela v tržaški luk, ki so v neposredni zvezi s to železnico.

Kako so cigani po Krasu hudiča izganjali. — Lani se je klatila po Krasu ciganska družba; nje člani so bili: Ivan Held, Marija Held in nje mož. Osleparili in okradli so tri kmete in dve kmetici. 29. decembra so se priklatili tudi v Opatjeselo. Ravno mračilo se je. Potrkali so na vrata male kmečke hiše ter prosili hišnega gospodarja Franceta Boškina prenočišča. Ta jih ni hotel sprejeti pod streho. Zato spregovoril glavar ciganov navidezno ves obupan tako-le: „O lepi, dobri očka! Vi hočete zdaj enak greh storiti kakor Judež Iskarjot, ki je izdal Kristusa. Mi smo romarji in potujemo na Sv. Goro; vsako toliko pa gremo v Rim, da povemo papežu, kako se obnašajo vaši Opajci. Mi smo odrešeniki sveta, brez nas bi se svet podrl“. — Te besede so Boškina omečile. Hitro je letel po drva ter zakuril močen ogenj, da bi si cigani ogreli svoje od mraza otrple ude. In res, cigani so se najprej pri ognju dobro ogreli. Ciganka je potem začela kuhati kokoš, katere gotovo ni sama izredila, cigana pa sta začela na citre igrati Kar zaškrepečejo citre! Začuden vpraša Boškin, kaj da pomenja ta čuden glas. „Lubi očka“, odgovorila mu Held, „ta glas naznanja, da ste vi obseden. Zahvalite Boga, da smo prišli v Opatjeselo, mi znamo hudiča izganjati in rešimo vam tudi vaše vole, ki bi bili drugače v treh dneh počkali“. — Boškin

se je tresel strahu — cigana milo prosil, naj ga reši hudobnega duha. Cigan usliši in začne svoje opravilo. Najprej poškropi Boškino glavo z vodo, o kateri pravi, da je blagoslovljena in da jo je natočil iz studenca, ki teče v papeževi spalnici. Potem mu obsuje glavo z moko. S to zmoceno moko mu namreč obraz in tudi oči, tako da ni Boškin nič videl. To priliko sta porabila Held in njegova sestra ter ukradla Boškino celo gnjat, nekaj sira, sladkorja in kave. Ko je cigan na ta način panal hudiča, ukazal je Boškino, naj mu izroči še to, kar ima v žepu. Boškin dá radovoljno še 2 kroni in 58 vinarjev ciganu, ki mu obljubi, da ponese ta denar papežu, da bo zanj bral eno mašo.

30. decembra so jo cigani popihali v Brestovico. Vzeli so s seboj, kar so bili prejšnji dan nakradli; pred odhodom so Boškino ukradli še eno kokoš — v nadomestilo za ono, katero so prejšnji večer skuhali in pojedli. — V Brestovici stopijo v hišo Franciške Stanič. Nje moža ni bilo doma, delal je v kamnolomu v Sosljanu. Gospodinja prosijo, da bi smeli skuhati kavo. Kavo Boškino! Zvečer je prišel domov tudi gospodar. Cigani so se znali tem dobrim ljudem tako priku-piti, da so jih pogostili in prenočili. Po večerji so cigani lepo molili z družino rožni venec, potem so šli spat v hlev. Drugo jutro je šel gospodar že ob pet uri v kamnolom. — Held stopi zdaj pred gospodinja ter jo tako nagovori: „Lepa gospodarica! Včeraj nismo hoteli vašega moža ostrašiti — ali vi ste obsedena! Ako bote imela sinove, rodil se bodo z rogovi; vaš mož pa se ponesreči v kamnolomu. Rešitev je le ena: iz vas se mora izgnati hudobni duh, ki je prav za prav pogubljena duša nekega vašega sorodnika“. — „Kaj mi je storiti, da se rešim?“ vpraša uboga žena, ki se je vsa tresla Ciganji odgovorili: „Prinesite mi svoje ženitvansko oblačilo, poročni prstan, uhane in vso svojo zlatenino. Vrh tega prinesite mi še eno srajco, par hlače in uro vašega gospodarja, in videla bode, da vas rešimo“. — Ženica prinese zahtevane reči in jih položi na mizo pred cigana. Zdjaj je začel cigan „pananje“. Napolnil je majhen kozarec z znano blagoslovljeno vodo ter vrgel v njo kokoške jajce. Jajce je vzel počasi iz kozarca ter je razbil. Iz razbitega jajca je potem potegnil navidezno koščico, o kateri je trdil, da je koščica pogubljene sorodnika. Na to je prišel Held in njegova žena pljuvati v zrak trdè, da tako zapodita pogubljeno dušo. Toda kmalu reče cigan: „Duša noče oditi; ona zahteva še deset kron“. Franciška Stanič je iskala zahtevanih 10 kron na posodo po celi vasi in jih je srečno ciganu tudi prinesla. Pa reče zopet: „Storili smo, kar je bilo mogoče, ali to še ne zadostuje. Vi, daga mamka, morate vso to robo z denarjem vred povezati v culo, ter jo nesti o polnoroči na glavno cesto. Ustrite se, da k hipotju in čakajte, dokler ne pride pogrbljena duša vašega sorodnika. Ona vam bo hotela vreti culo, a vi ji pljuvite v obraz in bežati bo morala“. — Revica je bila vsa preplašena in je izjavila, da ne gre o polnoroči na križpotje za ves denar sveta; ob enem pa je prosila cigane, naj nesó oni culo na križpotje. Zviti ptiči so se navidezno čolgo branili, a naposled so vendar odšli s culo, obljubivši, da se po treh dneh vrnejo. — Seveda niso šli čakati pogubljene duše, marveč popihali so jo s culo vred proti Mirnu. Med tem se je vrnil mož Franciške Stanič z dela. Ko je izvedel od žene, kaj se je zgodilo, je o tem hitro obvestil žandarmerijo, ki je že drugo jutro v Mirnu ulovila Ivana in Marijo Held. Glavni ptič in izganjalec hudičev je pravici ušel.

V petek 6. t. m. je obsodilo tržaško deželno sodišče Ivana Helda v ječo na 2 meseca in Marijo Held pa na 6 mesecev.

Tudi ta kazenska obravnava nam dokazuje, da je nevednost in neumnost najdražja reč v deželi.

Soška podružnica „Slovenskega planinskega društva“ v Tolminu vabi vse svoje člane k rednemu občnemu zboru, ki se bode vršil na dan sv. Jožefa ob 11. uri predpoldne v prostorih „Tolmilske Čitalnice“ se sledečim dnevnim redom: 1. letno poročilo; 2. proračun za leto 1903; 3. volitev novega odbora; 4. razni predlogi in nasveti. Ob nesklepnosti se bode vršil 1. uro pozneje drugi občni zbor, ki bode zboroval ob vsakem številu udeležencev. Pri tej priliki se podružniški odbor znova obrača do onih članov, ki so zastali s članarino z nujno prošnjo, naj jo blagovole čim prej uplačati, da obvarijo društvo neljubih sodnijskih sitnosti. Računajočim članom se takoj dološje društvena izkaznica.

O d b o r.

Zadnji pozdravi zime. — Z Dunaja poročajo, da je nastalo tam zadnje

dni prav mrzlo. Termometer kaže ne le po noči, marveč tudi po dnevi jedno stopinjo mraza. V sredo na priliko pa je na Dunaju jako snežilo. Tudi iz dunajske okolice prihajajo vesti o hudem mrazu in velikem snegu.

Wolf in njegova žena. — Kakor je znano je zaprosila Wolfova soproga za ločitev od moža, ker je ta brez pravega povoda vedno grdo postopal z njo in je imel posla z drugimi ženskami. Wolf pa je vse poskusil, da bi zvrnil krivdo na svojo soprogo in je celo trdil, da je imela njegova žena intimne zveze z Schönererjem, kar dokazuje neko pismo katero je Schönerer Wolfovi soprogi pisal, a je po naključju prišlo v Wolfove roke. Zdjaj pa je prišla resnica na dan. Schönerer je namreč res pisal Wolfovi soprogi in je prišlo to pismo v Wolfove roke, a to pismo ni bilo nič drugega nego Schönererjev negativen odgovor na pismo Wolfove soproge, katerega ga je prosila, naj bi več ne preganjal Wolfa. Wolf se je prejšnje čase, dokler niso prišli na dan njegovi škandali v javnosti vedno kazal kot vzgleden soprog, dočim je v resnici doma s svojo soprogo vedno grdo in surovo ravnal. Da, mi se spominjamo na čase, ko je Wolf tako oločno nastopal v državnem zboru za nemško stvar in ko niso bili še znani njegovi škandali javnosti, da se je rekalo pri nas, da bi bilo dobro, ako bi tudi mi Slovenci imeli v državnem zboru kakega Wolfa. In namigavalo se je celo na tako osebo ki bi bila skoro v vsakem pogledu podobna Wolfu. In kakor vse kaže v resnici v vsakem pogledu.

Giron je šel v samostan. — „Fremdenblattu“ se poroča iz Draždanj, da se je podal Giron po nasvetu svojega strica v neki samostan trapistov.

V pisarni Seitz-ove tiskarne nasproti semenišču št. 12. v Gorici, prodaja se po znižani ceni — 2 kroni 60 vln.

Veliki teden
ali
Velika noč,
spisal prof. A. Marušič.

Knjiga se pošilja po pošti po povzetju. Kdor pa denar že z naročilom pošlje, naj pridene še 20 vln. za pošto.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. šte. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

V odlikovanem fotografskem atelije-u

Antona Jerkič,
v Gorici,
Gosposka ulica št. 7
drugo nadstropje

izdelujejo se vsa v fotografsko stroko spadajoča dela v najmodernejšem štilu in neprekosljivo natančnostjo po jako zmernih cenah; priporoča se tudi v izdelovanju krajevnih in drugih rasglednic, ki so prisnane kot najlpše.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

Ant. Jerkič,
fotograf.

Ravno došle

so zadnje novosti raznega krojnega blaga za spomladansko in letno sezono, kakor: Volne, perkal, Oksfort, Batist, satin, Zefir, svilo za prati, Tennis, Pique bele in barvane. — Moška sukna po vsaki ceni in veliki izberi. — Nadalje ima bogato zalogo platna, Chiffona in pletenine, hlačevine, volnene odeje, koftov, bombaževine, žepnih rut, robcev, ovratnikov, naprsnikov in raznih drobnin.

Preproge, zagrinjala in porgrinjala iz volne in bombaževine. — Tudi se se naznanja slavnemu občinstvu, da se razproda vse od prejšnjih sezon zaostalo blago pod lastno ceno.

Na zahtevo stranke pošiljajo se uzorci poštne prosti hitro in točno.

Konečno se naznanja slavnemu občinstvu, da so cene tudi vsemu novemu blagu tako nizke, da se ni bati nikake konkurence!

Cene so stalne!

Zdaj se nudi rojakom v mestu in na deželi prilika za pošteno in solidno postrežbo!

„Krojaška
zadruga“
Gorica,
Gosposka ulica št. 7.

Sadjarsko in vinarsko društvo za Brda v Gorici

Prodaja naravnih in prstne briske pridelke po zmernih cenah.

Zaloga pristnih vin:
burgundeca, rizlinga, modre frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:
Gorica, ulica Barzelilni št. 20.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
istarskih vi-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogrske monarhije v sodih od 58 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Samo 7¹/₂ kron

stano

Orig. Solinger „Comfort“
stroj za striženje las.

ki je svetovno znan po dobri in lični izpeljavi. Zaradi umetnega dela in dobre snovi zagotavlja ta stroj brezporojno in trajajoče poroštvo za dobro in nežno striženje las. — Z 2 podložnimi česli, 3, 7 in 10 mm dolga rez, s ponikelnim ročem (1 nadomestna zavila za et). Cena K 7.50. Za brado K 6—

500 dvojnih - poljskih kukal
(Doppel-Feldstecher)

144 mm, Mod. „Zeus“, čisto akromatična kukala, ki so neprekosljiva glede povečanja in obsega, z natančno reprodukcijo najmanjših predmetov brez pačenja, ponujam v eleg. usnjatem etuju z naramnico ali pasom po K 12 mesto po K 35. Pošilja s pošt. povzajem, dokler je kaj zaloge

M. Rundbakin,

Dunaj, IX./1, Berggasse št. 3/32a

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Edina tovarna plina Acetylen

v Gorici,

dovoljena po c. kr. namestništvu v Trstu z dne 12. febr. 1903, št. 3402.

Podpisana sprejemata vsako delo za razsvetljavo stanovanj zasebnikov, delavnic, javnih prostorov itd. po jako zmernih cenah. Vsa naročena dela se izvrše točno!

Prevzemata tudi za izdelovanje vseh kleparskih in medenih (mesingastih) izdelkov, kakor **moderne sesalke** (pumpel), **škropilnice**, **žveplalnice** in sploh vsa druga hidravlična dela.

Priporočata se z odlič. spoštovanjem

R. Cioli & L. Buttinaschi,
Gorica, Riva Castello št. 4.

Pri svetem Antonu Padovanskem

PRVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in nešteto nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezanja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kojej je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Naznanilo.

Može Ebenfurthskega mlina gg. Schoeller & C., c. i. kr. dvornih zalagateljev, dobivajo se na drobno in debelo po konkurenčnih cenah v zalogi

I. Švara & Comp. — Komen.

Opravljen soba

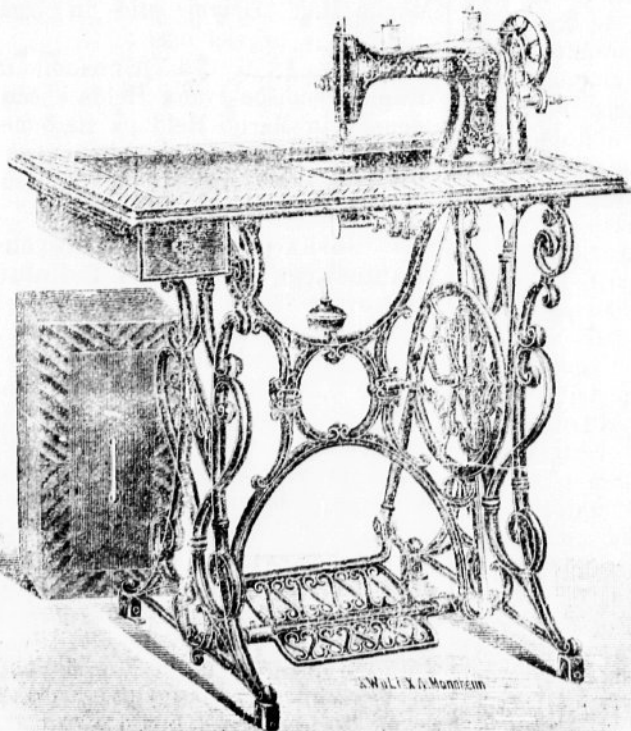
se odda v najem pri sv. Roku, ulica Canonica št. 4, II. nadstropje.

Jakob Miklus,

trgovca z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti

v Pevmi,

za Soškm mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Velika zaloga šivalnih strojev vsake vrste za šivilje, krojače in čevljarje.

Edino zastopstvo

Pffafovih šivalnih strojev,

kateri so svetovno znani na trpežnosti in dobroti, ter so najsposobnejši za vsake vrste del, kakor tudi za vezanje, rekamiranje, so edini, ki se jamčijo za 10 let.

Konkurenca je pri nas izključena in nemogoča!!

V zalogi imamo tudi

burska dvokolesa

ter

angleške „Helikal Premier“, in „Regent“.

Cena je od 180 K naprej.

Prodajata tudi slamoreznice in stiskalnice, puške in samokrese vsake vrste. — Komat šivank za šivilje stane v Gorici le 70 vin. — Edina mehanična delavnica za popravilo šivalnih strojev in dvokoles.

Za obilno naročbo se priporočata sl. občinstvu udana

Saunig & Dekleva,
ulica Municipio št. 1.

Izhaja vsa tiskana in soboto ob 11. uri predpolno za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellertsz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetterinih b. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin, 2-krat po 10 vin, 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Arnauti in macedonsko vprašanje.

Iz sultanove okolice prihajajo glasovi, da hoče sultan reforme, katere so mu predložene za solunski, kosovski in bitoljski vilajet izvesti v vseh evropsko-turških vilajetih. Po tem takem bi hotel sultan pokazati, da mu je res ležeče na tem, da bi prenehale jedenkrat za vselej pritožbe o turškem vladanju v evropskih pokrajinah. Francozki listi poročajo, da se je sultan v resnici obrnil do švicarske, švedske, holandske in belgijske vlade, da bi mu poslale častnikov, ki bi prevzeli poveljništvo pri novem reformiranem orožništvu v Macedoniji. Vrhovni nadzornik je pred nekaj dnevi prigovarjal arnautskim voditeljem ter jih skušal pridobiti za to, da bi Arnauti vzprejeli nove reforme dobrovoljno, ne da bi se jih moralo k temu prisiliti z močjo. Po dolgem prigovarjanju in žuganju, posrečilo se mu je bajé, pridobiti za to arnautske prvake in je o tem uspehu tudi koj obvestil porto. Ali istodobno zbralo se je v Peči okolo 6000 najuglednejših Arnautov iz Prizrena, Gjakovice, pečke okolice, Gagova, Gusinja, Plava, Malezije in Skadra, kateri so se zavezali pod prisego, da se hočejo na življenje in smrt boriti proti vsakemu poskusu izvršitve omenjenih reform.

O tem svojem sklepu so oni obvestili sultana in porto. Iz tega se da sklepati, da računajo Arnauti na pomoč svojega rojaka velikega vezirja Ferid paše, kateri ne bo kot Arnaut nikdar pripustil, da bi Bolgari, Srbi, Grki, židje in Rumuni postali enakopravni z dosedanjimi portinimi ljubljenci, namreč s Turki in Arnauti. Nekoliko se je pa res čuditi, da se s kojekoli strani tudi Arbanasom ne namigne, da bi se tudi oni na večjih shodih ne izjavili proti uvedbi reform. Na vsak način pa je očitno iz vsega tega, da je porti mnogo na tem ležeče, da bi svojih dosedanjih varvancev v turško-evropskih pokrajinah ne spreobrnila v svoje sovražnike. Ona je namreč že danes prepričana, da jih bode potrebovala nasproti Rusiji in Avstriji, ko bode zahtevali, da se izročene ji reforme v prilog kristjanom tudi v resnici izvedejo, ter da ne ostane samo le pri turških obljubah.

LISTEK.

Sokratov god.

Veseloigra. — Spisal Soški.

(Dalje.)

Drugi prizor.

Pindar. Kleon in prejšnji, razun Buljčka.

Pindar: (ima dolge lase kot pesnik; seže Sokratu v roko in mu vošči.)

Vše prišel spet godoven dan
Je k nam z olimpijskih višav,
Ko vošči, komur si le znan,
Ti vsak, da srečen bil bi, zdrav.
I nas prignal je sem tako
Priateljskega čustva klic,
Da te pozdravimo srčno
Ljubljence prvega modric.
Še mnoga leta višnji Zen
Ohrani ti življenja cvet,
Ne zmajaj te vihar noben,
Da vodil še bi grški svet!

Kleon: (da Sokratu roko.) Voščim ti v obilnosti vsega, česar si želiš sam. Da bi se nadalje trudil raje za napredek naše države, nego za filozofično dilaškocepstvo.

Sokrat: (se klanja obema.) Lepa

Ali v noti, s katero sta skupno naša monarhija in Rusija izročili porti znane reformske načrte, opozarja se ista četudi na prav diplomatičen način, na Arnauts, kot prvi in glavni vzrok vsega zla v Macedoniji in v Stari Srbiji: ter se jo opominja, da jih mora ukrotiti, ako hoče dokazati, da v resnici odkritosrčno misli na izvršitev reform. Z ozirom na to, da ni hotela do danes nobena država dati določnega odgovora na vprašanje, kaj nameravati storiti Avstrija in Rusija v slučaju, ako bi ne hotela Turčija izvesti predloženih ji reform, sodi se lahko, da so med državami dogovorjene namere take, da je bolje sedaj o njih molčati, ter da se jih drži prikriti do onega časa, kadar se bodo morale izvesti. Do danes ni še na priliko dementirana vest, da je pripravljen jeden oddelek naše mornarice v Pulju na odhod v Sredozemsko morje in sicer v sredi meseca marca, da se tam snide z rusko eskadro, s katero bode skupno demonstrirala pred Solunom. Ta demonstracija pa ima namen dokazati porti, da se hoče pokazati Arnautom zobe, ako bi se siloma hoteli protiviti izvršitvi reform. In tako bi se lahko spremenilo macedonsko v arnautsko vprašanje, saj je prav za prav arnautizem pravi pravcati vzrok vseh macedonskih homatij. Arnauti postali so namreč zadnji čas preobestni in ob jednem jako nasilni, to pa zaradi tega, ker se je njih število zdatno pomnožilo in ker se je zaradi tega potisnil v Stari Srbiji v kot srbski živelj. Iz spisov, katere je objavil Vatroslav Jagić v „Neue Fr. Presse“ o etnografskih razmerah Stare Srbije, je razvidno, da proti Srbom od strani Arnautov v Stari Srbiji večja nevarnost, nego pa od Bolgarov, čeravno je teh po številu več od Srbov in jih poleg tega tudi jako podpira eksarhat. Zaradi tega pa se tudi srbski kralj Aleksander in njegova vlada toliko ne ogrevata za avtonomijo v Macedoniji in Stari Srbiji, kjer sta prepričana, da bi od avtonomije največ koristi imeli Bolgari, Arnauti in Grki.

Dan za dnevom prihajajo zdaj poročila o spopadih med macedonskimi ustaškimi četami in med turškimi vojaki. Ali Turčija bo lahko brzdala te čete, dokler bodeti držali Bolgarija in Srbija Rusiji obljubljeno besedo, da hočeti mirno čakati izvedenja reform. Prava nevarnost za mir nastane torej še le tedaj, ako se

hvala, lepa hvala! — Filozofiji pa vsa čast. — No, sedaj pa le sedita k mizi, da se malo okrepčamo. (Vsi sedejo.)

Kleon: V imenu napredka in prosvete! (Prične jesti.)

Sokrat: V imenu svete filozofije! (Prične jesti.)

Pindar:
O muza petja, ti boginja mila,
Zabeli sok mi tega le kosila!

(Prične jesti.)

Kleon: (Sokratu.) Si-li kaj čul o volitvi novega župana? Stari Tetraeder gotovo propade. Stari občinski možje so vsi odstopili. Zarotili so se, da niti z mezincem ne ganejo, naj volimo mlajši kogarkoli hočemo. — Sino že na krmilu. Stara šara v kot, ni več za rabo. —

Sokrat: Ni lepo o vas, da odvržete brez stvarnih vzrokov moža, ki je osivel v svoji službi in je mnogo dobrega naredil našemu mestu.

Kleon: (se smeje na vse grlo.) Ha... ha... Spadaš-li tudi ti k nazadnjaški bandi? Šment misliš, da imaš

Arnauti, kakor so se zaprisegli, vzdignejo, ter bodo hoteli z orožjem v roki zaprečiti izvedbo reform. Zdaj je torej obrnjena vsa pozornost na Arnauts. Ali malo je upanja, da bi to divje ljudstvo hotelo mirovati, dokler ne pride do prelivanja krvi, po katerem oni takorekoč hrepene. Balkanske države se oborožujejo, da bodo pripravljene na vse slučaje in Rusija jim tega tudi ne brani, ker je prepričana, da bi bilo preneumno zahtevati pri takih razmerah, ko so njih interesi v največji nevarnosti, da bi držale roke križem in čakale, da bi jim pečeni golobi sami leteli v usta. Rusija kliče balkanskim državam samo, da mirno čakajo na uspeh njenih poskusenj, na ta način pomagati zatiranim bratom v turško-evropskih pokrajinah. Koj ko se pokaže, da ni nič pomagala poskušnja z reformami, da ni nič pomagala potrpežljivost, ter da so bili brezuspešni tudi vsi diplomatični napori, koj torej, ko bode na tak način dokazano, da se ne da več odlašati likvidacija turškega vladovanja v Evropi, pustila bode Rusija balkanskim državam proste roke, da se potem z orožjem doseže to, kar se ni moglo drugače doseči. Vse pa kaže, da bode ravno divjanje Arnautov pospešilo te neizogibne dogodke na Balkanu.

Dopisi.

Z dežele. — (Konec.) Ko nadalje pravite, da mi dobro vemo, da je slovensko učiteljstvo verno, vam moramo odkrito povedati, da smo to zvedeli šele iz vašega „Odgovora II.“ Učiteljstvo verno — hm! — no — transeat — so pa tudi učitelji verni?? Ali je pri vas vže kdo veren, ako ne zabavlja javno črez cerkev, ker ve, „da bi ga zadela huda kazen, ako bi le zimil proti veri?“ Ali sta bila verna ona dva junaka učitelja, ki sta pred leti, menda v „Slov. Narodu“ pozivljala uredništvo istega lista, naj imenoma navede one gg. učitelje, ki so se udeležili duhovnih vaj, da bi jih postavila na sramotni oder, češ, „poznati treba take — možel?“ Ali je vam veren učitelj, ki prepove šolskim otrokom pozdrav: „Hvaljen bodi J. K.“? Ali imate vi za vernega učitelja, ki gre mogoče kedaj v cerkev zadnje dni meseca, ko vže drugam ne more radi pajčevine v žepu?! Pa dovolj! Saj sami priznavate, „da niste jednako pobožni“; da, celo v nasprotju svoji prejšnji splošni trditvi o vernosti slov. učiteljstva koncedirate celo možnost, da bi bil kje kak (!) učitelj ateist, kar pa

vendar več politične soli v glavi. Kaj hočeš neki pričakovati od one sive zime, od onih peterih brk? Človek mora z napredkom naprej, Omika, napredek, časovne razmere morajo biti pravemu politiku vodilne zvezde. —

Pindar: (Globoko zamišljen. Z eno roko podpira glavo, v drugi ima pa vilice, drsa po mizi, kakor bi pisal.)

Sokrat: Ha, — prave zvezde! — Kakor da bi se dal kdo veččam za nos voditi. — Da so časovne razmere često zavožene in neumne, priznaš tudi ti, ne-li?

Kleon: (Nerad.) Seveda.

Sokrat: Neumen je pa tudi, kdor se da neumnemu voditi. Ka-li ne?

Kleon: Hm, — skoraj. —

Sokrat: (smeje.) Torej glej, da ne narediš tudi tebe časovne razmere neumnega. Ne letaj za veččami, da ne zagaziš v močvirje...

Ksantipa: (prinese vina na mizo in napolni Kleonov in Sokratov kozarec.)

po vašem mnenju ni nič „famoznega“. Seveda bi se dalo o tem predmetu še marsikaj pisati; a za sedaj tega nečemo, dokler nam ne daste definicije svoje „vere“; ker nečemo, da bi mogoče krivico delali kakemu „vernemu“ učitelju!

Toda — in cauda venenum — najhujše šele pride! Zdaj smo pa po tleh, ker ste regimentno dokazali, da smo „kavci“ nasprotni vsaki omiki in izobrazbi. In s čem? In no! z „nekim dragim, kar nam menda najmanjše ugaja; namreč, odkod dež, sneg, toča, grom, blisk; kakšne so naravne sile in postave itd.“ Priznavamo, tukaj si ne upamo več naprej! Kajti ako naše napredno učiteljstvo blekne tako prismodarijo, ali je še mogoča resna polemika? Poznate li zgodovino? Povejte nam torej, iz katerega tabora so bili oni možje, ki so nam takorekoč razkrili naravne skrivnosti? Kje imate vi družbo, ki bi toliko storila za ljudsko izobrazbo kakor „klerikalna“ družba sv. Mohora? „Kaj ne, prijatelji, da vas prav dobro poznamo“, bolj kakor se poznate sami sebe.

Tudi s svojo pedagogiko in metodiko nam prav nič ne impomirate; saj se z drugim ne morate ponasati. Pokažite nam častna priznanja za vaše uspehe v šoli, in potem — rešpekt pred vami. Ako želite, vam objavimo mi tri častna priznanja katere sta dobila od šolske oblasti v pol leta dva duhovnika-učitelja „za neumorno in uspešno delovanje na šoli za silo“, dasi nista študirala v Kopru in pedagogike in metodike. Potem boste vsaj uvideli in se prepričali, da tudi tam, kjer duhovniki poučujejo kakor pomožni učitelji, se otroci nauče čitati, pisati in še marsikaj drugega.

Sicer pa, gospoda! nižje kakor „Pr. list“ je vaše delovanje v šoli cenila „Soča“, ko je dobredno pisala: „Ako bi klerikalci dobili šolo v roko, ne bi otroci znali niti za silo več pisati in brati“. Ali vam „Soča“ ni s temi besedami dovolj jasno, dasi indirektno, povedala, da otroci, katere poučujete vi, ki ste študirali pedagogiko in metodiko, znajo sedaj komaj za silo brati in pisati!

Sklenem torej z vašimi besedami! Gospodje učitelji! bodite prepričani, da duhovščina ne želi boja z vami, marveč miru in složnega delovanja. Tega želi z versko-nravnega in narodnega stališča. Saj duhovščina ve, da ti boji ne koristijo nikomur, marveč marsikom škodujejo. — Mi se borimo za pravico in resnico, zato je Bog z nami.

Iz šempaske županije. — (Nekaj o naši pošti.) Kakor po več krajih, ni tudi pri nas na pošti vse tako, kakor bi moralo biti. Zato se pa čutimo tudi mi prisiljeni k pritožbam. Sprvim marcem so dobili namreč vsi poštni ekspeditorji

bi napolnila še Pindarjev kozarec.)

Pindar: (meneč, da je njegov kozarec vže poln, vstane, da bi napil.)

Kar je kapljic v čaši tej,

(Dvigne kozarec.)

Toliko Zen let prištelj

K našim, da živeli bi,

Pili, jeli, peli bi

Mnogo let in mnogo dnij,

Kakor ureh v mlaki zna:

Kvika-kvaka kva-kva-kva —

Kleon: Šmentrano malo nam privoščiš, boter. Ali ne vidiš, da nimaš niti kapljice vina v kozarcu?

Sokrat: (se krohota.) Ha... ha... kvika-kvaka-kva-kva-kva... (Izprazni kozarec do dna.)

Pindar: (Mirno in resno.)

Človek, človek, šibka stvar,

Le smejeti se nikar...

(Nastavi kozarec, da mu Ksantipa nalije, potem napije.)

Ker sem poprej se zmočil bil,
Da smeh se vas je lotil bil;
Napijam zdaj iz nova spet
Na mnogo, mnogo srečnih let! —

oziroma ekspeditorice odlok, vsled katerega imajo nedelje in praznike proste, kar pa ni umestno posebno pa na kmetih ne. Za kmeta je, namreč najprimerneje, ako zamore opravljati nekatera opravila, med temi tudi ona pri pošti, ob nedeljah, ko se sploh na polju nič ne dela. Sicer se seveda ne more nobenega poštarja siliti, da bi tudi v izven uradnih ur stranke posluževal, čeprav to rad posebej na deželi vsakdo stori, ako ima le količjak sočutja do našega kmetijskega ljudstva. Pri nas se pa prav pogostoma dogaja, da ljudje niti ob uradnih urah ne najdejo v uradu ekspeditorice. Zgodi se celo, da morajo stranke semtertje zaradi tega iti domov, ne da bi kaj opravile, kajti naša ekspeditorica ima sploh kaj čudne pojme o uradnih urah. Če torej drugače ne, mislimo mi, morala bi biti ona pa vsaj ob uradnih urah doma. Prigodi se pa večkrat, da ostajajo razne poštnje pošiljke celo po osem dni na pošti. Tako je dobil tudi pisec teh vrst neko pošiljatev osem dni pozneje, kakor je prišla v Šempas. In kje je bila? Nikjer drugje nego na pošti. Zakaj pa ne vem. Našeg g. ekspeditorici se tudi ne ljubi hoditi h poštnemu vozu (odkar je prišla v Šempas, morda se ni bila pri poštnem vozu) in tako se večkrat prigodi, da pelje poštni voz razne pošiljke naprej, do Postojne, radi tega dobijo naslovljenci pošiljke gotovo pozneje. Sveta dolžnost vsakega poštnega opravilca oziroma opravilčice pa je, da vidi kaj pripelje in kaj odpelje pošti voz, kajti ako se dogodi kakšna krivica, je le uradnik odgovoren. Sicer pa zahtevamo od naše poštnje ekspeditorice, da se tukaj navedeni nedostatki odpravijo, drugače se obrnemo do poštnje direkcije. Razun tega, pa ji še svetujemo, da se preveč ne spodtika nad „klerikalno stranko“ in tudi nad temi „farji“, kakor jih ona imenuje. To pričujemo le na splošno željo ljudstva.

Politični pregled.

Državni zbor.

Ta teden se je bavila poslanska zbornica s prvim branjem državnega proračuna in je to razpravo včeraj končala. Natančneje o nji spregovorimo kaj prihodnjic. Državni proračun odkazal se je odseku. V torek pride na vrsto prvo branje nagodbe z ogrsko. Državni zbor zboroval bode pred Velikonočjo do 3. aprila, potem imel bode pa počitnice, ki bodo trajale do 21. aprila. V tem času zborovali bodo baje nekateri deželni zbori.

Manifestacija slovanske vzajemnosti.

Smrt velikega Čeha Frana Ladislava dr. Riegra, je zbrala v Pragi zastopnike vseh avstrijskih slovanskih narodnosti. Praško mesto je ob ti priliki povabilo na zajutek parlamentarce, ki so zastopali pri pogrebu razna slovanska plemena. Pri tem zajutruku pa so povabljeni v svojih govorih izražali vsi željo, po slovanski vzajemnosti, željo namreč, katero je vedno tako vroče gojil pokojni dr. Rieger in za katero je tudi vedno deloval. Med drugimi je rekel je poslanec Spinčić to-le: Povod, ki nas je prived v Prago je bil sicer žalosten ali tu smo gledali orjaško delo, ki je je izvršil veliki mož, ki je bil iskreno češčem tudi od družih Slovanov. Mi smo bili priče veselošpovanja, ki je hrani češki narod svojim velikim možem, mi smo videli, kako naši ljubi češki bratje znajo ohranjati naše slovanske odnose. In tu se v nas giblje želja, da bi češki narod tudi v bodoče delal v duhu Riegrovem, da bi napredoval v svojem razvoju in uspešno stopal na čelu drugim slovanskim ple-

menom. Malorus Pihuljak pa je rekel: Prevzet od slovanske vzajemnosti, postavlja se češki narod na čelo v boju za svobodo, za osvobodjenje iz verig... Vse delo (Riegrovo) se je prenašalo na druga slovanska plemena. Rieger ni samo vaš, Rieger je od vseh slovanskih plemen. In tako in jednako govorili so vsi drugi slovanski gostje zbrani pri zajutruku, na kateri jih je povabilo praško mesto. Mi pa dostavljamo: Bog daj, da bi te želje po vzajemnosti avstrijskih Slovanov že skoro jedenkrat postale kri in meso.

Posebni carinski odsek.

Poleg nagodbenegega odseka se izvoli tudi poseben carinski odsek, ki bo štel 48 članov. Člani carinskega odseka pa ne smejo biti ob enem tudi člani nagodbene odseka, tako da bodeta na ta način lahko v istem času delovala oba odseka.

Trierski škof Korum in vlada.

Minule dni je v Nemčiji, posebno pa v berlinskih vladnih krogih, vzbujala mnogo krika afera mej trierskim škofom in berlinsko vlado, ki je pa sedaj povoljno rešena z zmago katoličanov. Zadeva je bila taka: V Trierju je namreč državna nekonzesionalna višja deklška šola, na kateri pa vladajo v verskem oziru take razmere, da žalijo verski čut vsakega katolika. Višja duhovska oblast je zadevo preiskala in končni vspeh je bil ta, da je škof Korum v posebnem pastirskem listu pozval katoliške stariše, naj svojih otrok več ne pošiljajo v to šolo, ako hočejo ostati zvesti svoji cerkvi. Nato je pa završalo v vseh protestantskih in liberalnih krogih in v obliki interpelacije je prišla zadeva pred parlament. Vlada je pričela daljše preiskave, nemški poslanik v Vatikanu je moral posegati vmes. Konec afere pa ni tak, kakoršnega si so želeli nasprotniki katoliške cerkve, marveč škof je prekalal svoje besede še-le tedaj, ko je dobil zagotovilo, da bo vlada v polni meri ustregla zahtevam katoličanov v tem šolskem vprašanju.

Dogodki v Macedoniji.

Angleški listi poročajo, da je 50.000 Macedoncev že pripravljenih na boj, Turška armada se mobilizira ter pripravlja na veliko vojsko. Te dni je turško vojno ministerstvo odločilo, da se tretji voj v Monastiru pomnoži za 25.000 turških vojakov iz Male Azije. Ob enem je zopet prišel na vodstvo orientalske železnice ukaz, naj ima vse pripravljeno za vožnjo vojaštva iz Carigrada v Solun in Monastir. Tudi za vojaško službo sposobni Arnaviti so bili poklicani v službo k svojim vojaškim poveljstvom. Poroča se tudi, da je Rusija obljubila Bolgariji, da pošlje v Bolgarijo 100.000 mož, ako bi se hotela kaka tuja država umešavati v balkanske zadeve.

Rusija in turški sultan.

Ruski notranji minister prepoveduje s posebnim odlokom ruskemu časopisju napade na turško vlado in sultana.

Volitve v španski generalni svet.

Te dni so se vršile na Španjskem volitve v generalni svet, pri katerih so zmagali z veliko večino vladni kandidati.

Angleška grozodejstva v državi Kongo.

V Londonu sta v minulih dneh izšli dve občo pozornost vzbujajoči brošuri. Avtorja sta pisatelja Morel in Fox Burne. Če je le trohica resnice na tem, kar je objavljenega v teh brošurah, se kaže, da bodo napravili iz Kongo pravo razbojniško jamo. Ondi se nahaja le 2346 belokožcev, toda ti brezobzirno nadvladujejo domačine. Sila, ki jo rabijo pri tem svojem delovanju, je bič in. — zdi se skoro neverjetno — armada ljudozrcev, ki jih

navaiajo naravnost h kanibalizmu. Angleži so organizirali armado 15000 črncev mej katerimi so tisoči ljudozrcev, ki se žive od trupel padlih „sovražnikov“, t. j. onih, ki pohlepni kramarjem ne odračunajo dovolj kavčuka. Od vsake žrtve morajo poslati svojim vrhovnim poveljnikom desno roko. Na ta način so angleški kulturnosoci uvedli kanibalizem celo tam, kjer ga ni bilo doslej. Da se na ta način rapidno manjša število prebivalstva, je umevno. Burne pozivlja velesile, naj store svojo dolžnost. Mogoče je, da bodo angleška sodišča pozvala oba avtorja na odgovor in tekem razprave se mogoče spravijo na svetlo še kake druge zanimivosti.

Domače in razne novice.

Imenovanja. — Za avskultante na Primorskem so bili imenovani pravni vežbenici gg. Ivan Grusovin, Hermann Vatrek, Peter Cink in Anton Petrov. V davčni službi pa je bil imenovan davčni kontrolor Alojzij Sellak za davkarja. Za davčnega kontrolorja pa sta bila imenovana davčna oficijala gg. Anton Furlani in Josip Susanj. Davčni kontrolor g. Rihard Dalla Zonka in davčni pristav g. Attilij Diminič sta bila imenovana za davčna oficijala. Za davčnega pristava je bil imenovan davčni praktikant g. Josip Banzatto.

Umrli je pri sv. Ivanu pri Trstu tamošnji kapelan č. g. Ivan Zupančič rojen 15. julija 1867 na Jami na Kranjskem. Bil je zvest sin svojega naroda. Naj v miru počiva!

Nevarno obolet je v Ljubljani ravnatelj državne gimnazije gospod Senekovič.

Našli so v sredo zjutraj v tivoljskem gozdu pri Ljubljani upokojenega kurata Ivana Mavriča. Nesrečnež se je ustrelil v sence. V sled srčne bolezni je bolehal že leta in leta, iskal je po raznih krajih olajšave. Zadnje mesece ni skoro nič več spal. Ta slabost mu je omračila duh, da si je tako žalostno prestrigel nit življenja. Pokojnik je služboval do l. 1874 v tržaški škofiji, potem pa v ljubljanski, kjer je bil slednjič imenovan za kurata na Ustji. L. 1895 pa je bil na lastno prošnjo upokojen.

Za „Šolski Dom“ so plačali mesečnino za februarja gospodje: prof. V. Bežek 2 K, dež. posl. Leopold Bolko 10 K, prof. J. Čebular 2 K, okrajni š. nadzornik Fr. Finžger 4 K, sodni tajnik J. Fon 2 K, sodni svetnik M. Gabrijelečič 2 K, J. — k A. 2 K, notar J. Kavčič 2 K, katehet Al. Kovačič 2 K, odvetn. koncipijent Srečko Kovačič 2 K, knezonadškofijski kaplan J. Ličan 3 K, vadnični učitelj I. Merčina 2 K, prof. G. Novak 2 K, asistent dr. A. N. Papež 2 K, stolni vikar dr. And. Pavlica 5 K, kavarnar Filip Pečenko 3 K, računski višji svetnik I. Pirjevec 2 K, vodja Svitoslav Premrov 2 K, prof. I. Gvaiz 2 K, prof. A. Šantl 5 K, vodja Fr. Setničar 2 K, vadnični učitelj Fr. Sivec 2 K, katehet A. Tabaj 2 K, notarski koncipijent Ferd. Terkuč 2 K, trgovec J. Zornik 2 K, prof. F. Znidaršič (za 3 mesece) 6 K, krojaški mojster Fr. Čufer 2 K.

Upravištvu je prejelo: Preč. g. Andrej Znidaršič 6 K namesto ustopnine k koncertu Slavijanske.

Srečna hvala!

Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda pripravlja spet jako lepo besedo za letošnjo postno dobo. Od nje napro-

šene, združile so se raznovrstne delavne moči, da vprizorijo v nedeljo 22. t. m. spevoigro „Pepelka“, sestavljeno iz ženskega petja v zboru in v samospelih, ter živih podob, opremljenih s deklamacijami. S tem se nam obeta krasen večer, in zanašati se smemo na njega izvrstno uspevanje tem bolj, ker so vse vloge v onih rokah, kojih spretnost se je že poprejšnekrali tako izvrstno ponesla.

Barabski napad „Soče“ na dr. Rojica. — Ker ne more „Sočin“ falot ovreči niti pičice onega, kar je dr. Rojic v svojo obran povedal pri porotni obravnavi, katero mu je nalagal dr. Tuma, zaganja se v zadnji številki v osebo dr. Rojica tako nesramno, tako podlo, tako tolovajsko, da ne bi se bilo čuditi, ako bi kdo mislil, da dela to sam svojega tasta vredni zet. Ker je dr. Rojic, prisiljen po dr. Tumovi tožbi, dokazal, da je dr. Tuma pisal neresnico, ko je trdil, da je bil odpuščen iz učiteljske službe zaradi agitacije za narodnega kandidata Obrezo proti nemškutarskemu kandidatu dr. Deu-u ter da je bil dr. Tuma v resnici zaradi tega odpuščen, ker se je vnel za republikansko načela, imenuje omenjeni falot dr. Rojica denuncijanta. Zato torej, ker hočejo ljudje svet slepiti z neresničnostmi, da bi pobili svoje politične nasprotnike, a jim ti, prisiljeni po takem izzivanju, dokažejo neresničnost njih trditve, zato so ti politični nasprotniki denuncijanti. Tako naziranje morejo imeti le taki ljudje, kot je omenjeni falot, ljudje, ki so se že v sto in sto slučajih brez vsakega povoda izkazali kot podle ovaduhe in obrekovalce iz zgolj dobičkoželjnosti in škodoželjnosti. Ako misli nadalje označiti falot, da je v stanu dr. Rojica zadeti za najmanjša kapljica njegove smradljive gnojnice, se močno vara, kajti ona vsa odleti le nanj in na njegovega zaščitenca. Ako falot pravi, da ne marajo za dr. Rojica ne „kavci“ ne „liberalci“, bodi mu povedano, da so dr. Rojica kot zdravnika in kot politika visoko čislali in čislajo „kavci“ in „liberalci“, in da sta ga posebno kot zdravnika visoko čislala dr. Tuma in lastnik „Soče“, posebno pa slednji, ko je dr. Rojic njegovega brata dolgo zastoj zdravil, kakor je zastoj zdravil sto in sto drugih dijakov in ubogih ljudi, ko je z vso skrbjo zdravil rajno gospo Rozino in njegovo sedanjo gospo soprogo. Če sta zdaj drugega mnenja o dr. Rojicu zato, ker ni hotel trobiti v njiju rog in ker jim je hrbet obrnil koj, ko je spoznal njih pogubonosno počenje za naše slovansko ljudstvo, je to le dokaz, kako znata preminjati svoje nazore o možeh, ki se ne vjemajo več z njunimi „plemenitimi“ napori. Prepričani smo, da se „Sočina“ pisava stidi vsakemu poštnemu človeku, ter da vzbuja pri njem le še večje spoštovanje do dr. Rojica, posebno ko v, da izhaja taka pisava iz peresa moralne pokveke, ki ni vredna, da bi dr. Rojicu polizala s čevljev prah, kamo-li da bi mu odvezala jermene.

Kdor zna pazna. Vse za „liberalna“ načela, namreč za svitile kronice. — „Soča“ je priobčila v svoji 19. št. dopis iz Kobarida, ki se tako-le glasi: „Že čez teden dnij se nahaja v našem trgu, in sicer v prostorih gosp. A. Juretiča, po domače Fedrig, zaloga Singer-jevih šivalnih strojev, s katerimi se zamore ne samo šivati temveč tudi krpati. Zastopstvo dotične trdke je ustanovilo tukaj brezplačen poduk za krpanje, tako da je dotičnim reflektantijam, katere se hočejo z omenjenim strojem naučiti krpati, dana lepa prilika se tega prisvojiti.“

Ter hramček vinski bo zaprt, Naj Karon z nami povesla V jezero, polno nektarja.

(Vsi trčijo in izpraznijo kozarce v dušku)

Kleon: Živel cvet našega Parasa! — (Proti občinstvu) Kako ga vleče! — V svojih pesmih pa na vse pretege hvali in obožava vodo. —

Sokrat: Hej, boter, ali ne veš? — Vojsko hvali, mir pa išči!

Kleon: (Sokratu.) Ne zameri, vi filozofi in pesniki ste sami čudakoviči. Govorite eno, mislite drugo, delate tretje ali pa nič. Vše rajni Diogen je bil tak posebež in original. Hvalil je zmernost, opoldne je z lučjo ljudi iskal; skrivaje pa je kure kradel gospodinjam in jih pekel v svojem sodu.

Sokrat: (Odločno.) To je obrekovanje, to so kvante. Očanec Diogen je bil pameten mož, to stoji kakor pribito. Da bi bil on kedaj kure kradel, to je proti glavnim načelom njegove filozofije, zato ni resnično.

Kleon: Stara prototipka mi je

sama pripovedovala, kako ga je nekega jutra z loparjem zalovila od kurnika, ko je ravno pitalnega kapuna za rep vlekel. To je žalosten faktum!

Sokrat: No, lep politik, ki se naslanja na fakte, ki mu jih stare coper-nice natvezijo!

Kleon: Ali naj se naslanjam pa na take fantaste, kakoršni ste pesniki in filozofi?

Sokrat: Ali naj se pa morda mi opiramo na vas, politične kameleone, ki z mavrico svojih fraz ljudstvu mir obetate, a mu mej tem kri puščate? —

Pindar: (Zopet zamišljen. Ne pije, ne je. Neprenehoma drsa z vilicami po mizi. Od časa do časa vzame ščipek duhana iz tobacnice, ki je pred njim na mizi. Poln kozarec vina preobrne, a niti ne opazi, da mu teče vino po obleki.)

Kleon: Reci, kar hočeš: filozofi ste največji čudaki.

Sokrat: No, pa bodimo. Nam se vsaj kdo čudi, vam pa nikdo ne, ker ste

le kakor enodneвне muhe. — Nekaj pa je, kar nas družijo, in to je vinska kapljica. Ne-li?

Kleon: Prav imaš. — To si zinil, kakor Solon.

Ksantipa: (prinese pečenih jabolok, da bi je devali v vino.)

Kleon: Medzra naj me pogleda, Tipka, ako nisi te pogodila! (Dene jabolko v kozarec. Istotako Sokrat)

Pindar: (dene v svoji razmišljenosti mesto jabolka v kozarec odprto tobacnico. Duhan se zmeša z vinom v rujav močnik.)

Kleon: (Sokratu.) Tiho, da ne zapazi. Opomnimo ga vže pozneje.

Sokrat: (Precej glasno.) Tu bo smehal!

Kleon: Odkritosrečno ti povem: raje bi bil osel, nego pesnik. —

Sokrat: (Zbadljivo.) Saj je tudi osel pesnik; a njegova lira ima samo dve struni. —

Kleon: To je zopet nekaj iz oslozofije. —

Sokrat: Ker si se vže tako trdo na osla vsedel, povem ti tudi jaz odkritosrečno, da bi bil raje največji osel, nego politik. —

Kleon: Kako to?!

Sokrat: Osel gre le enkrat na led; politik si pa stokrat na političnem drsališču nos pobije, a vendar se ne umakne. —

Kleon: (gleda skozi okno, kakor da ni poslušal Sokrata.) Veš kaj, boter! Solnce je vže nizko. Čas je, da se poslovimo za danes. Nocoj imamo še stanek radi volitev. — Oprosti torej! Politične stvari zahtevajo točnost in hitrost.

Sokrat: (Ironično.) Eh, seveda, seveda! —

Kleon: (prime Pinlarja za rame.) No, ali greš tudi ti sedaj?

Pindar: (pogleda kakor v polsnu okrog sebe.) Kaj? — Kam?

Kleon: Ali greva skupaj domov?

Pindar: O, zakaj ne! — Seveda.

(Dolga vrida)

V svoji 20. številki pa je zopet priobčila dopis iz goriške okolice, v katerem pravi, da je krožil po goriških časopisih (sic!) dopis iz Kobarida, ki priporoča Singerjeve šivalne stroje ter dela reklamo za nje. V tem dopisu, namreč iz goriške okolice, pa obrača hrbet „Soča“ Singerjevim šivalnim strojem, opozarjajoč svoje čitatelje na one, katere prodaja v Gorici tiskarica Saunig & Dekleva. Ali ni to imenitno, posebno pa opazka, „da je krožila vest po goriških časopisih“. Kaj, morebiti po farovski in ne v „Soči“ in „Primorcu“? Sicer kaj je pa „Soči“ mari za to, kar ji kdo piše? „Soča“ je „liberalen“ list in se drži trdno svojih načel, da morajo biti predali lista vsem odprti, naj priporočajo kar jim drago. „Soča“ je javen mlin, ki vzprejema vsako meljo. Nji ni na drugem ležeče nego le na tem, da si pridržijo pri melji obilno merico. V tem slučaju je „Soča“ dobila najprej dobro plačilo za dopis iz Kobarida, potem pa za onega iz goriške okolice. — „Soča“ vzprejme proti plačilu vse, kajti nji ni na osebah nič ležeče, ampak nji je ležeče le na načelih, posebno pa na onem načelu, zaradi katerega je bila že tolikrat zaplenjena, namreč na načelu: Svoji k svojim. Kdor ni tega do zdaj verjel, in mu niso zadostovale Lebzherzove užgalice, prepričal se je o tem lahko zopet zdaj, ko je čital v nji zgoraj omenjena dva dopisa. Sicer pa je postal „Soča“ zadnji čas velika „liberalna“ filozofinja. Zakaj bi pač zarudela, ako v sredo — ne zastoj — to graja, kar je v soboto proti plačilu priporočala. Ona si misli namreč: „mundus vult decipi, ergo decipiat“, to je po domače: ko že hoče iti svet pod zlo, pa naj gre. Vsakdo, ki skuša svet ovirati, da bi ne šel pod zlo, dela proti prosti volji sveta, zato je tak človek nazadnjak. Ker se pa drži „Soča“ le načel in so njena načela „liberalna“, ne sme ona ovirati ljudi, ki hočejo iti pod zlo, ker bi bilo to „neliberalno“ in bi „Soča“ na ta način grešila proti svojim načelom. Pa ne samo ovirati ne sme „Soča“ ljudi, ki hočejo iti pod zlo, marveč še podpirati jih mora v ti njihovi nakani, ker podpira s tem prostovoljnost in dela torej za „liberalizem“, katerega vedno tako visoko vihti. Če pa „Soča“ pri tem kaj zasluži, kdo ji bode zameril, saj je vsak delavec vreden svoje plače.

Goriški mestni svet. — Ker ni goriški mestni svet v petek rešil vseh točk dnevnega reda, nadaljeval je svoje seje v soboto in ponedeljek. Kakor smo zadnjič poročali, je stavil starašina dr. Faidutti v petkovi seji predlog, naj bi mestni svet čestital sv. Očetu papežu o priliki njegovega jubileja. Ker pa ni bil predlog dovolj podprt, se ni o njem niti razpravljalo. V soboto pa je prišel k seji tudi mestni starašina Zoratti, ki je stavil isti predlog, kakoršnega je stavil v poprejšnji seji dr. Faidutti. Župan dr. Venuti se je nekoliko otresal, češ, da v smislu mestnega statuta ne more postaviti tega predloga na dnevni red te seje. Dr. Faidutti predlagal je isto, kar je predlagal starašina Zoratti. Konečno je izjavil župan, naj vloži dr. Faidutti pri županu formalni predlog, katerega postavi župan na dnevni red jedne prihodnjih sej. V ti seji je mestni svet pooblastil župana, da sklene z upravo uršulinskega samostana pogodbo, vsled katere bi uršulinski samostan mestni upravi odstopil del svojega vrta, nahajajoči se tik prehoda Edling, za določeno ceno in proti temu, da dovoli mestna uprava uršulinskemu samostanu, da sme zagraditi oni prostor, ki se nahaja pred samostansko cerkvijo. Mestna uprava porabi hore, namreč oni del vrta, katerega ji odstopi uršulinski samostan, za razširjenje deške ljudske šole, nahajajoče se v prehodu Edling. V ti seji se je dovolil tudi znesek 1300 K za napravo mostiča čez potok Korenj na Grčini, to je, namreč tam, kjer je pod Kornjem izpeljan mestni vodovod in kjer je bila poprej neka vrv, katero je povenjen odnesla že pred par leti. Dolgo so študirali mestni očetje predno so se odločili zato tako malo, a tako upno potrebno delo. So pač slovenski kronberški kmetje, katerim bode prihajalo to delo v največjo korist. Mestni svet je tudi sklenil, da se izkoplje in odstrani osem dreves nahajajočih se pred palačo grofa Strassoldo na trgu starega sv. Antona. V ponedeljkovi seji pa je prišlo do hudih rekriminacij v zadevi naprave električne razsvetljave in pa zaradi tega, ker ni mestna uprava vzela v lastno režijo plinove razsvetljave. Navzoči starešine so priznavali, da je mestno starešinstvo vstrelilo velikega kozla s pogodbo, katero je pred par leti sklenilo z dunajsko plinarno družbo. „Gas-Industrie-Gesellschaft“. Onih starešin pa, ki so pogodbo pred par leti predlagali in zagovarjali, ni bilo pri seji, a glavni zagovorniki te pogodbe, med njimi dr. Ivan Luzzatto.

Način, kako so se prisotni mestni očetje izgovarjali drug na drugega, bil je tako ganljiv, da se je moralo občinstvo na galerije smijati.

Izpred sodišča. — Te dni je bil obsojen na sedem mesecev ječe 21 letni Josip Humar iz Bat, ker je s kamnom nevarno ranil Andreja Madona.

Na dva meseca težke ječe z dvema postoma in s trdim ležiščem je bil pa obsojen 42 letni Ivan Žižmond zaradi zločina proti pravosti.

Zaradi tatvine pa sta bila obsojena 15 letna Lapanja Just in Medved Just iz Šebrelj in sicer prvi na 6 tednov in drugi pa na 4 tedne ječe. Zgodaj sta začela.

Podražanje kuhinje v tovarni v Stračicah. — Nek delavec nam poroča, da je vodstvo tovarne podražilo kosilo v kuhinji, ki je last tovarne. Zaradi tega vlada med delavstvom nevolja, katere je popolnoma opravičena, ako se oziramo na to, kako se protivi vodstvo tovarne za zvišanje delavskih plač.

Odnesele je pete neki Deles Anton iz Postojne, ko je osleparil krčmarico Terezijo Petrečič pri Soči za 11 kron. Modreša Ivana iz Kožbane za 3 Kin ko je odnesel svojemu tovarišu Justu Zalelu par čevljev.

Poštna nabiralnica se je ustanočila v Branciji pri Rokcu. Ta poštna nabiralnica je v zvezi s poštnim uradom v Stanjetu. Pisma se odnašajo in donajajo štirikrat na teden: v ponedeljek, sredo, četrtek in soboto.

Oznaniilo. — Ravno kar je izšlo novo delo: „Ave Regina coelorum“. Šmarčnične pesmi za moške (tudi ženske) glasove. Uglasbil Danilo Fajgelj, op. 253. Z dovoljenjem in toplim priporočilom preč. kn. nadš. ordinariata v Gorici, dne 23. jan. 1903, br. 138. Cena 1 K. V Ljubljani. Založil skladatelj. Tisk I. Blasnik naslednikov. 1903.

Zvezki se naročijo pri skladatelju v Gorici, Gosposka ulica št. 14. Iz partitur zamore se pevati najbolj konštaktno zato, ker pevci lahko sledijo harmonični masi; ob enem pa se s tem prihrani trudapolno odpisovanje glasov. Zato pa naj se naročuje toliko zvezkov, kolikor je pevcev.

Predsedništvo „Sadjarskega in vin. društva v Kanalu“ je odredilo občni zbor na 19. t. m. Ker bo pa imel ravno ta dan potovalni učitelj za kmetijstvo g. Anton Strekelj kmetijski shod v Kanalu, zato se odloži napovedani občni zbor, in se vabi zavedne kmetovalce kanalskega okraja, da se v velikem številu udeležijo podučnega kmetijskega shoda.

Nesreča. — 35 letni Ivan Pahor je delal v nekem kamnolomu v Nabrežini. Te dni mu je padel na desno nogo velik kamen, ter mu jo je zmastil. Prepeljali so ga v tukajšnjo bolnišnico.

Druga železnična zveza s Trstom. — Na Dunaju izhajajoči list „Zeit“ poroča, da je železniškemu ministerstvu ležeče na tem, da se druga železnična zveza s Trstom prej ko prej izvede. Pripravljana dela za črto med Podbrdom in Gorico so baje že dovršena in se bode delo oddalo v najkrajšem času. Tudi gledé proge med Gorico in Trstom vkrnilo se je vse potrebno, da se izdela tudi ta proga do konca leta 1905. Ob jednem se dela tudi na to, da se izvrše o pravem času tudi vsa dela v tržaški lukvi, ki so v neposredni zvezi s to železnico.

Kako so cigani po Krasu hudiča izganjali. — Lani se je klatila po Krasu ciganska družba; nje člani so bili: Ivan Held, Marija Held in nje mož. Osleparili in okradli so tri kmete in dve kmetici. 29. decembra so se priklatili tudi v Opatjeselo. Ravno mračilo se je. Potrkali so na vrata male kmečke hiše ter prosili hišnega gospodarja Franceta Boškina prenočišča. Ta jih ni hotel sprejeti pod streho. Zato spregovoril glavar ciganov navidezno ves obupan tako-le: „O lepi, dobri očka! Vi hočete zdaj enak greh storiti kakor Judž Iškarjot, ki je izdal Kristusa. Mi smo romarji in potujemo na Sv. Goro; vsako toliko pa gremo v Rim, da povemo papežu, kako se obnašajo vaši Opajci. Mi smo odrešeniki sveta. brez nas bi se svet podrli.“ — Te besede so Boškina omečile. Hitro je letel po drva ter zakuril močen ogenj, da bi si cigani ogreli svoje od mraza otrple ude. In res, cigani so se najprej pri ognju dobro ogreli. Ciganka je potem začela kuhati kokoš, katere gotovo ni sama izredila, cigana pa sta začela na citre igrati. Kar zaškrepčejo citre! Začuden vpraša Boškin, kaj da pomenja ta čuden glas. „Lubi očka“, odgovori mu Held, „ta glas naznanja, da ste vi obseiden. Zahvalite Boga, da smo prišli v Opatjeselo; mi znamo hudiča izganjati in rešimo vam tudi vaše vola, ki bi bili

se je tresel strahu ter cigana milo prosil, naj ga reši hudobnega duha. Cigan usliši in začne svoje opravilo. Najprej poškrabi Boškino glavo z vodo, o kateri pravi, da je blagoslovljena in da jo je natočil iz studenca, ki teče v papeževi spalnici. Potem mu obuje glavo z moko. S to zmoceno moko mu namaže obraz in tudi oči, tako da ni Boškin nič videl. To priliko sta porabila Held in njegova sestra ter ukradla Boškino celo gnat, nekaj sira, slakovja in kave. Ko je cigan na ta način panal hudiča, ukazal je Boškino, naj mu izroči še to, kar ima v žepu. Boškin dá radovoljno še 2 kroni in 58 vinarjev ciganu, ki mu obljubi, da ponesi ta denar papežu, da bo zanj bral eno mašo.

30. decembra so jo cigari popihali v Brestovico. Vzeli so s seboj, kar so bili prejšnji dan nakradli; pred odhodom so Boškino ukradli še eno kokoš — v nadomestilo za ono, katero so prejšnji večer skuhali in použili. — V Brestovici stopijo v hišo Franciške Stanič. Nje moža ni bilo doma, delal je v kamnolomu v Sesljanu. Gospodinja prosijo, da bi smeli skuhati kavo. Kavo Boškinovo! Zvečer je prišel domov tudi gospodar. Cigani so se znali tem dobrim ljudem tako prikupiti, da so jih pogostili in prenočili. Po večerji so cigani lepo molili z družino rožni venec, potem so šli spat v hlev. Drugo jutro je šel gospodar že ob peti uri v kamnolom. — Held stopi zdaj pred gospodinja ter jo tako nagovori: „Lepa gospodarica! Včeraj nismo hoteli vašega moža ostrašiti — ali vi ste obsedena! Ako bote imela sinove, rodili se bodo z rogovi; vaš mož pa se ponesreči v kamnolomu. Rešitev je le ena: iz vas se mora izgnati hudobni duh, ki je prav za prav pogubljena duša nekega vašega sorodnika.“ — „Kaj mi je storiti, da se rešim?“ vpraša uboga žena, ki se je vsa tresla. Cigan ji odgovori: „Prinesite mi svoje ženitvansko oblačilo, poročni prstan uhane in vso svojo zlatenino. Vrh tega prinesite mi še eno srajco, par hlače in uro vašega gospodarja, in videla bode, da vas rešimo.“ — Ženica prinese zahtevane reči in jih položi na mizo pred cigana. Zdaj je začel cigan „pananje“. Napolnil je majhen kozarec z znano blagoslovljeno vodo ter vrgel v njo kokošje jajce. Jajce je vzel počasi iz kozarca ter je razbil iz razbitega jajca je potem potegnil navidezno koščico, o kateri je trdil, da je koščica pogubljene sorodnika. Na to je pričel Held in njegova žena pljuvati v zrak trde, da tako zapodita pogubljeno dušo. Toda kmalu reče cigan: „Duša noče oditi; ona zahteva še deset kron“. Franciška Stanič je iskala zahtevanih 10 kron na posodo po celi vasi in jih je srečno ciganu tudi prinesla. Pa reče zopet: „Storili smo, kar je bilo mogoče, ali to še ne zadostuje. Vi, draga mamka, morate vso to robo z denarjem vred povezati v culo, ter jo nesti o polnoči na glavno cesto. Ustavite se na križpotju in čakajte, dokler ne pride pogubljena duša vašega sorodnika. Ona vam bo hotela vzeti culo, a vi ji pljunite v obraz in bežati bo morala.“ — Revica je bila vsa preplašena in je izjavila, da ne gre o polnoči na križpotje za ves denar sveta; ob enem pa je prosila cigane, naj nesó oni culo na križpotje. Zviti ptiči so se navidezno dolgo branili, a naposled so vendar odšli s culo, obljubivši, da se po treh dneh vrnejo. — Seveda niso šli čakati pogubljene duše, marveč popihali so jo s culo vred proti Mirnu. Med tem se je vrnil mož Franciške Stanič z dela. Ko je izvedel od žene, kaj se je zgodilo, je o tem hitro obvestil žandarmerijo, ki je že drugo jutro v Mirnu ulovila Ivana in Marijo Held. Glavni ptič in izganjalec hudičev je pravici ušel.

V petek 6. t. m. je obsodilo tržaško deželno sodišče Ivana Helda v ječo na 2 meseca in Marijo Held pa na 6 mesecev.

Tudi ta kazenska obravnava nam dokazuje, da je nevednost in neumnost najdražja reč v deželi.

Soška podružnica „Slovenskega planškega društva“ v Tolminu vabi vse svoje člane k rednemu občnemu zboru, ki se bode vršil na dan sv. Jožefa ob 11. uri predpoldne v prostorih „Tolmilske čitalnice“ se sledečim dnevnim redom: 1. leto poročilo; 2. proračun za leto 1903; 3. volitev novega odbora; 4. razni predlogi in nasveti. Ob nesklepnosti se bode vršil 1. uro pozneje drugi občni zbor, ki bode zboroval ob vsakem številu udeležencev. Pri tej priliki se podružniški odbor znova obrača do onih članov, ki so zastali s članarino z nujno prošnjo, naj jo blagovole čim prej uplačati, da obvarijo društvo neljubih sodnijskih sitnosti. Računajočim članom se takoj doloži družvena izkaznica.

Odbor.

Zadnji predsednik zima — 7. 1903.

dni prav mrzlo. Termometer kaže ne le po noči, marveč tudi po dnevi jedno stopinjo mraza. V sredo na priliko pa je na Dunaju jako snežilo. Tudi iz dunajske okolice prihajajo vesti o hudem mrazu in velikem snegu.

Wolf in njegova žena. — Kakor je znano je zaprosila Wolfova soproga za ločitev od moža, ker je ta brez pravega povoda vedno grdo postopal z njo in je imel posla z drugimi ženskami. Wolf pa je vse poskusil, da bi zvrnil krivdo na svojo soprogo in je celo trdil, da je imela njegova žena intimne zveze z Schönererjem, kar dokazuje neko pismo katero je Schönerer Wolfovi soprogi pisal, a je po naključju prišlo v Wolfove roke. Zdaj pa je prišla resnica na dan. Schönerer je namreč res pisal Wolfovi soprogi in je prišlo to pismo v Wolfove roke, a to pismo ni bilo nič drugega nego Schönererjev negativen odgovor na pismo Wolfove soproge, katerega ga je prosila, naj bi več ne preganjal Wolfa. Wolf se je prejšnje čase, dokler niso prišli na dan njegovi škandali v javnosti vedno kazal kot vzgleden soprog, dočim je v resnici doma s svojo soprogo vedno grdo in surovo ravnal. Da, mi se spominjamo na čase, ko je Wolf tako očitno nastopal v državnem zboru za nemško stvar in ko niso bili še znani njegovi škandali javnosti, da se je rekalo pri nas, da bi bilo dobro, ako bi tudi mi Slovenci imeli v državnem zboru kakega Wolfa. In namigavalo se je celo na tako osebo ki bi bila skoro v vsakem pogledu podobna Wolfu. In kakor vse kaže v resnici v vsakem pogledu.

Nekrvav dvoboj. — Ogrski poslanec grof Zihy in časniki Veszy sta se v sredo dvobojevala. Bila sta pa jako pametna, kajti streljala sta v zrak, da se ne bi ranila drug drugega.

V pisarni Seitz-ove tiskarne nasproti semeniščast. 12. v Gorici, prodaja se po znižani ceni — 2 kroni 60 vin.

Veliki teden
ali
Velika noč,
spisal prof. A. Marušič.

Knjiga se pošilja po pošti po povzetju. Kdor pa denar že z naročilom pošlje, naj pridene še 20 vin. za pošto.

Anton Kuštrin
Gosposki ulici h. štev. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

V odlikovanem fotografskem atelije-u
Antona Jerkič,
v Gorici,
Gosposka ulica št. 7
drugo nadstropje

izdeluje se vsa v fotografsko stroko spadajoča dela v najmodernejšem stilu in neprekosljivo natančnostjo po jako zmernih cenah; priporoča se tudi v izdelovanju krajevnih in drugih razglednic, ki so prisanane kot najlepše.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča
Ant. Jerkič,
fotograf.

Ravno došle

so zadnje novosti raznega krojnega blaga za spomladansko in letno sezono, kakor: Volne, perkal, Oksfort, Batist, satin, Zefir, svilo za prati, Tennis, Pique bele in barvane. — Moška sukna po vsaki ceni in veliki izberi. — Nadalje ima bogato zalogo platna, Chiffona in pritenine, hlačevine, volnene odeje, kovtrov, bombaževine, žepnih rut, robcev, ovratnikov, naprsnikov in raznih drobnin.

Preproge, zagrinjala in po-grinjala iz volne in bombaževine. — Tudi se še naznanja slavnemu občinstvu, da se raz-proda vse od prejšnjih sezon zaostalo blago pod lastno ceno.

Na zahtevo stranke pošiljajo se uzorci poštine prosti hitro in točno.

Konečno se naznanja slavnemu občinstvu, da so cene tudi vsemu no-vemu blagu tako nizke, da se ni bati nikake konkurence!

Cene so stalne!

Zdaj se nudi rojakom v mestu in na deželi prilika za pošteno in solidno postrežbo!

„Krojaška ***
***Zadruga“

Gorica,
Gosposka ulica št. 7.

Sadjarsko in vinarsko društvo
za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne
briske pridelke po zmernih
cenah.

Zaloga pristnih vin:
burgundeca, rizlinga, modre
frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:
Gorica, ulica Barzellini št. 20.

„Centralna posojilnica“
v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo,
sprejema **hranilne vloge**, katere o-
brestuje po 4½ polmesečno;
nevezdignene obresti pripisuje konec leta
h glavnici. Rentni davek plačuje poso-
jilnica sama.

Daje **posojila** udomi na osebni
redit po 6% in na vknjižbo po 5½.

Sprejema **člane** z glavnimi de-
leži po 200 K in z opravnimi de-
leži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune,
katere obrestuje po dogovoru. Za nala-
ganje in vračanje so na razpolago po-
ložnice c. kr. poštne hranilnice, tako da
je mogoče poslati denar brez poštних
stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12.
ure zjutraj in ob ponedeljkih in četrtek
tudi popoldne od 2—4 v ulici Vetturini 9.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brislih, dal-matinskih in isterskih vi-nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po želez-nici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v
sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja
tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Samo 7½ kron

stane

Orig. Solinger „Comfort“
stroj za striženje las.

ki je svetovno znan po dobri in lični izpeljavi. Zaradi u-metnega dela in dobre snovi zagotavlja ta stroj brezpo-gojno in trajajoče poročstvo za dobro in nežno striženje las. — Z 2 podložnimi česali, 3, 7 in 10 mm dolga rez, s poni-keljinim ročem (1 nadomestna zavita zn et). Cena K 7.50. Za lrado K 6 —

500 dvojnih-poljskih kukal

(Doppel-Feldstecher)

144 mm, Mod. „Zeus“, či-sto akromatična kukala, ki so neprekosljiva glede povečanja in obsega, z natančno reprodukcijo najmanjših predmetov brez pačenja, ponujam v eleg. usnjatem etuju z naramnico ali pasom po K 12 mesto po K 35. Pošilja s post. povzetjem, dokler je kaj zaloga

M. Rundbakin,

Dunaj, IX./1, Berggasse št. 3/32a

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Edina tovarna plina Acetylen

v Gorici,

dovoljena po c. kr. namestništvu v Trstu z dne 12. febr. 1903, št. 3462.

Podpisana sprejemata vsako delo za razsvetljavo stano-vanj zasebnikov, delavnic, javnih prostorov itd. po jako zmer-nih cenah. Vsa naročena dela se izvrše točno!

Prevzemata tudi za izdelovanje vseh kleparskih in me-denih (mésingastih) izdelkov, kakor **moderne sesalke** (pumpe), **škropilnice**, **žveplalnike** in sploh vsa druga hidravlična dela.

Priporočata se z odlič. spoštovanjem

R. Cioli & L. Buttinaschi,

Gorica, Riva Castello št. 4.

Pri svetem Antonu Padovanskem

PRVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira planet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in nešteto nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. cr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Naznanilo.

Moše Ebenfurthskega mlina gg. Schoeller & C., c. i. kr. dvornih zalagateljev, dobivajo se na drobno in debelo po konkurenčnih cenah v zalogi

I. Švara & Comp. — Komen.

Opravičena soba

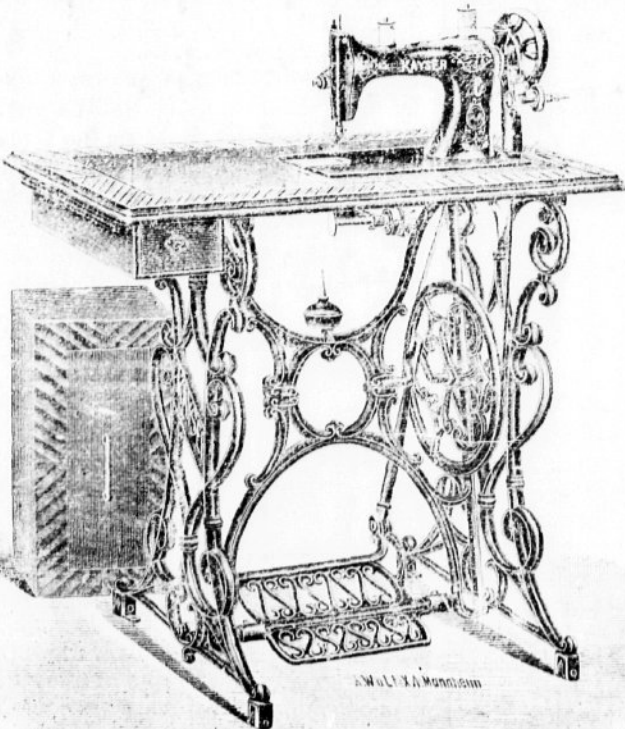
se odda v najem pri sv. Roku, ulica Canonica št. 4, II. nadstropje.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja naj-hitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Velika zaloga šivalnih strojev vsake vrste za šivilje, krojače in čevljarje.

Edino zastopstvo

Pffafovih šivalnih strojev,

kateri so svetovno znani na trpežnosti in dobroti, ter so najsposobnejši za vsake vrste del, kakor tudi za vezanje, reklamiranje, se edini, ki se jamčijo za 10 let.

Konkurenca je pri nas izključena in nemogoča!!

V zalogi imamo tudi

burska dvokolesa

ter

angleške „Helikal Premier“, in „Regent“.

Cena je od 180 K naprej.

Prodajata tudi slamoreznice in stiskalnice, puške in samokrese vsake vrste. — Komat šivank za šivilje stane v Gorici le 70 vin. — Edina mehanična delavnica za popravilo šivalnih strojev in dvokoles.

Za obilno naročbo se priporočata sl. občinstvu udana

Saunig & Dekleva,
ulica Municipio št. 1.